

CUVÂNT ÎNAINTE

Revista școlii noastre ne reprezintă în totalitate. Aici putem găsi roadele activităților elevilor, dar și ale cadrelor didactice. Este drept că am muncit fie separat, fie împreună, dar, de fiecare dată, activitățile derulate împreună, profesori și elevi, aduc o mai mare bucurie în suflete, iar impactul asupra întregii școli și nu numai, este mult mai puternic.

Iată-ne cum am crescut și am ajuns ușor la numărul 4 al revistei. „Noi” rămâne dedicată structurii inițiale, aducând în atenția cititorilor trei părți despre viața noastră școlară. Prima parte este dedicată talentului celor mici, celor care, cu stângăcie, încearcă să aducă în lumină texte literare ce poartă semne ale experienței de viață, dar, mai ales, ale experienței de lectură. A doua parte aduce în prim plan texte literare sau texte științifice ale profesorilor, care au responsabilitatea de a deschide drumurile celor mai mici și de a le arăta lumina cunoașterii. Ultima parte vine cu rezultatele muncii în echipă, deoarece ea reflectă o parte din activitățile realizate împreună.

În numele cunoașterii, încercăm să facem activități diverse care să ne aducă lucruri minunate. Cu zâmbete pe fețe și bucurii în suflet, ne implicăm, muncim, ne veselim și trăim clipe luminate. Cu diferite ocazii, ne oprim și marcăm momente din care învățăm câte ceva. Luna Bibliotecilor Școlare, Ziua Prieteniei, Ziua Copilului, Zilele Școlii, Ziua Mamei, Săptămâna Educației Globale, Săptămâna Porților Deschise sunt câteva elemente ce au contribuit la bucuria și mulțumirea noastră sufletească pe parcursul acestui semestru școlar.

Școala este cea care creează posibilități și oferă chei către diferite lumi ale cunoașterii. Revista școlii lasă libertatea elevilor și profesorilor de a se exprima cu privire la viață, la educație, la experiență. Mai creativi sau mai științifici, mai experimentați sau mai începători, mai exacti sau mai incerti, mai mari sau mai mici, oamenii școlii au încercat să ia atitudine și să lase mințile și sufletele să vorbească. NOI este lucrul care dă tuturor încrederea de a bate la porți nebănuite și de a deschide ferestre misterioase.

E bine să îndrăznim, să căutăm, să visăm, să trăim. E frumos să descoperim universul cărților și să creăm universul creațiilor noastre literare, plastice, care să ne spună că doar îndrăznind vom reuși să ne descoperim, mai întâi de toate, pe noi înșine.

D’ALE ELEVILOR...

Copiii noștri trebuie încurajați să se exprime: literar, plastic, matematic, muzical etc., deoarece doar așa vor reuși să își găsească drumul în viață. Unii vor descoperi că au talent scriitoricesc, alții vor iubi muzica sau vor îmbrățișa matematica. Și, chiar dacă nu vor păstra aceeași cale pe care au ales-o la această vârstă fragedă, vor ști că au încercat și eșuând cumva, de fapt, vor descoperi alte valori care să îi ducă pe adevăratele culmi ale succesului.

Doar motivând elevul, îl vom determina să îndrăznească mai mult, să ceară mai mult, să muncească mai mult și propulsându-l cât mai sus, noi, profesorii, ne vom bucura de ei și de noi. Apoi, văzându-l pe un loc fruntaș sau pe o listă de onoare, vom ști că meseria aleasă este cu adevărat menirea noastră.

Alegând un mod de exprimare: fie literar, fie artistic, fie prin prisma matematicii, a geografiei, a istoriei, a limbilor străine sau a sportului, elevul își găsește propria chemare care ar trebui valorificată de la vârsta inocenței pentru a prinde un frumos contur al talentului mai târziu. Fiecare număr al revistei reprezintă o filă a unei cărți de istorie despre NOI și un semn al propriei identități: Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Întorsura Buzăului. Orizonturile cunoașterii și cerurile imaginației devin tot mai aproape și tot mai accesibile...

Totul e o călătorie în timp, în atimp, în spațiu, în aspațiu... Micii oameni reușesc să își dovedească curajul, îndrăzneala, talentul, bucuria și să străbată universuri care lasă pe mulți fără grai. Unii se dovedesc temerari în Pădurea Științelor, alții străbat mai bine în Codrii Literaturii, unii se dovedesc căpitani pe traseele către Comorile Sportive, iar alții își creionează, pictează sau cântă drumurile către Plaiurile înflorite ale Artei.

Aici, dragi cititori, veți găsi emoții, sentimente, fioruri, gânduri inocente, lucruri respuse, reinterpretate, cuvinte îmbrăcate cu haine de sărbătoare și cu fețe ce zâmbesc din rândurile unde au fost așezate frumos, timid sau întrebător.

Lines, texts, pages, lyrics, compositions, poems...all of them are full of emotions, feelings. Many times, our children find the strength to express in foreign languages in order to show themselves and to the others there are a lot of possible things. If you dare, you are a winner. This is the first step to the peaks of success. Actually, expressing themselves in a foreign language is a way of crossing some barriers and of pushing their limits. I cannot imagine the beauty of the victory in other way. Students are brave whenever they want, they try, they dare without even conquering everything or winning the highest prizes in the competitions.

NASTURII EXCURSIONIȘTI

Bularca Ana Sabrina, clasa a V-a C

De ziua mea, am primit o cămașă uimitoare! Dar știți de ce era așa specială? Pentru că nasturii acesteia plecau în excursie când voiau. Știu ce vreți să spuneți! Cum de nu mă supăram, desigur! Ei bine, n-aveam de ce să mă supăr, pentru că pe cămașă nu se vedea nimic, parcă era făcută fără nasturi.

O săptămână mai târziu, nasturii plecară din nou în excursie, exact când mă pregăteam să merg la o petrecere.

- Stați, unde plecați?
- Mergem în excursie la „Podul de piatră”, îmi răspunde un nasture.
- Este foarte departe! Vă rog, nu plecați, dacă văd părinții mei că nu am nasturi la cămașă...

După ce am spus acest lucru, nasturii au rămas foarte tăcuți pentru puțin timp, dar unul dintre ei a rupt tăcerea. Era chiar liderul acestora:

- Fraților, știu că urma să ne vedem cu verii noștri, dar gândiți-vă ce o să se întâmple dacă părinții fetei află ce facem noi! Mai bine rămânem aici.

- Bine, lidere! răspund nasturii în cor.
- Mi-a venit o idee! Ce ar fi dacă în loc să merg la petrecere, aș veni cu voi? le spun.
- Ar fi minunat! Haideți să plecăm! îmi răspund nasturii.

De atunci, am mers în toate excursiile lor. Și uite așa, am vizitat: „Podul de piatră”, „Casa celor trei păpuși”, „Templul nasturilor” și multe altele.

STRADA SENTIMENTELOR

Bularca Ana Sabrina, clasa a V-a C

- Spuneți-mi! Știți care cuvânt îi face pe oameni să se gândească la iubire, ură, admirație? Desigur, știam eu c-o să ghiciți! Sunt chiar sentimentele!

Odată, atunci când eram mică, am vizitat împreună cu părinții mei „Strada Sentimentelor”. Această stradă este un obiectiv turistic minunat. Aspectul frumos al străzii îmi dădea senzația că felinarele inspiră dragoste, iar licuricii admirație, deoarece sunt foarte mici și te uimesc de fiecare dată.

Ooo! Era să uit! Trotuarul pustiu îmi dădea senzația de ură și teamă. Acum totul avea logică! Strada se numea așa, deoarece orice lucru te făcea descoperi un sentiment de bucurie sau tristețe. Ce bine a fost ales numele străzii! Mi-a făcut plăcere s-o vizitez. Mergeți și voi! O să vă placă! Sunt sigură!

SUNT UN FULG DE NEA

Bularca Ana Sabrina, clasa a V-a C

Este decembrie! Flori sclipitoare de argint se așează pe geamuri. Una dintre ele sunt chiar eu, fulgul de nea. Iarna mă așez fericit pe geamuri, iar primăvara mă topesc și pier.

În timpul iernii, dragi cititori, mă plimb din geam în geam și privesc fețele jucăriilor, care zâmbesc deoarece un copil bun are grijă de ele sau, câteodată, se întâmplă să văd jucăriile certându-se, pretinzând fiecare că este mai frumoasă și mai importantă.

Mă tot gândesc că într-o zi voi fi liderul fulgilor de nea, căci, să știți, există unul! Prin măreția, frumusețea și delicatețea mea le arăt tuturor că, pe această lume, pot exista și lucruri aproape perfecte. Cu alte cuvinte și fără lipsă de modestie, sunt o minunăție!

Și iată că a venit luna februarie, semn că trebuie să plec. De aceea, mă așez pe ramurile copacilor, care seamănă cu măturile vrăjitoarelor. Dispar încet, încet, făcând loc mugurilor.

Mai este o zi! Vine primăvara! Vai, o să pier, dar hei! să ne gândim mai bine! Toată iarna m-am distrat, este timpul să se distreze și alții! Să avem grijă, nu trebuie să fim egoiști, altfel nu vom mai fi înconjurați de prieteni.

DIN PĂDURE...

Dragomir Andra Maria, clasa a V-a C

La drum, când era soarele de două sulite pe cer, băiatul porni la drumul periculos pe care-l avea de parcurs.

Băiatul știa foarte bine că este trimis în satul celălalt pentru că mama sa nu avea cu ce să-l hrănească. Cu toată vina pe care o simțea, a plecat în pădure. Deci, prima destinație a fost în pădurea mare și întunecoasă. Când băiatul și-a întors puțin capul, toți copacii au ieșit din rădăcinile lor, apărându-le ochi și gura și au început să strige:

- Mergi acasă până când nu e prea târziu!

Băiatului i s-a făcut fric și scos un țipăt. Din acel moment, a luat-o la goană până când a ajuns la câmpie. După toate cele întâmplate, băiatul se simți încă speriat, iar o picătură de lacrimă i se prelinse pe față lui îngrijorată. Deodată, își auzi numele strigat de vocea domoală a mamei sale. Era salvat! Ființa care i-a dat viață îi veni în ajutor. Mama...

POVESTEA MACILOR

Neagovici Laurențiu, clasa a V-a C

Se spune că, odată, era un băiețuș care avea o mamă ce-l iubea atât de mult, că și-ar fi dat și sufletu' pentru acesta.

Numai că, într-o zi, deoarece maică-sa n-avea cu ce să-l hrănească, i-a împăturit un ștergar și, cu inima strânsă-n dinți, i-a spus:

- Dragule, mama te trimite la un neam din satul vecin. Să ai grijă de tine, bine?

- Da, mămucă!

Feciorul ştia ce greu e drumul până-n satul vecin. Mai întâi, trebuia să meargă printr-o pădure mare şi întunecoasă, apoi, urma trecerea prin câmpie, iar, în cele din urmă, avea de trecut un deal înalt şi o vale abruptă. Îşi făcu Sfânta Cruce şi porni la drum.

Intră în pădure. Pe cât era de întunecoasă, pe atât era de tăcută. Doar bufniţele se mai auzeau. Însă, în acest moment, pe el orice îl speria, deci începu a o lua la fugă spre capătul celălalt al pădurii.

Ieşi! Soarele strălucitor îi încălzea trupul şi îl făcea mai fericit. Vedea câmpia, partea cea mai grea din drumul său. Peste tot se aflau tufe şi mărăcini. Săracu', s-a chinuit atât de mult să treacă pe lângă ele pentru a nu se răni.

Se însera, iar băiatul mai avea de trecut dealul şi valea. Urcuşul a fost greu, dar, când s-o ia la vale, se împiedică şi se rostogoli până la vale. Era terminat! Îl dureau tot! Simţea că are mâinile şi picioarele rupte. „Aici îmi este sfârşitul!” îşi spunea. Dar, când să îşi închidă ochii, auzi din depărtare o voce.

- Ionică!

- Mamă! striga el.

- Ionică! spunea mama.

- Aici sunt, maică! se străduia să zică băiatul

Nici n-apucă să se ridice, căci maică-sa îl prinse în braţe.

- Mamă! Ce ai păţit? De ce eşti plină de sânge pe picioare?

- Tu să-mi spui ce-ai păţit! Te doare? Eşti bine? Hai să mergem acasă!

Şi aşa cei doi au pornit-o spre casă. Dar, când au ajuns înapoi la câmpie, au văzut că, în loc de tufe şi mărăcini, se aflau mii de maci roşii ca sângele. Atunci, băiatul a înţeles că macii erau o binecuvântare de la Dumnezeu.

NASTURII EXCURSIONIŞTI

Neagovici Laurenţiu, clasa a V-a C

Într-o zi, la Şcoala Nasturilor din Coşul Bunicii se petrecea un eveniment important şi mult aşteptat de către elevi.

- Copiii! Ştiţi ce zi este astăzi? întrebă profesorul Năsturescu.

- Ziua de mers în excursie! Strigară copiii în cor.

- Aşa este! Vom urca Vârful Muntelui Ghemului Negru, după care vom campa.

- Vom urca până în vârf? întrebă Năsturaş.

- Vreau să îmi fac o poză de acolo! spuse Năsturel.
- Nimeni nu are voie pe Vârful Muntelui Ghemului Negru!
- Dar...

- Niciun dar! spuse furios profesorul Năsturescu. E prea periculos! Nici cele mai experimentate ace nu au curajul să urce acolo! Haideți! Urcați în microbuz! Repede!

Pe drum, Năsturaș și Năsturel au vorbit doar despre planul lor secret de a urca pe Vârful Muntelui Ghemului Negru, fără a afla nimeni.

- Am ajuns! zise profesorul Năsturescu. Aici vom campa peste noapte. Vă rog să nu vă îndepărtați! Mai ales că pe aici se spune că pândește Monstrul Muntelui Ghemului Negru.

Copiii erau puțin speriați, dar Năsturaș și Năsturel erau siguri că nu există niciun Monstru. Deci, pe la miezul nopții, cei doi și-au pus în aplicare planul. Și-au luat lanternele și două stații de comunicație în caz că se pierdeau și o porniră la drum. Dar, când să iasă din locul special amenajat pentru campare, o siluetă apără în fața lor.

- Monstrul! spuse Năsturaș.
- Fugi! îl îndemnă Năsturel pe Năsturaș.

Începuseră să alerge în direcția opusă, spre locul de campare. Însă, o altă siluetă îi sperie. Apoi, cei doi și-au dat seama că erau înconjurați.

- Vă rog, nu ne mâncați! implora Năsturaș.
- Ajutor! strigă Năsturel.
- V-am păcălit!

Cei doi și-au aprins lanternele. Atunci au observat că erau înconjurați de colegii lor care râdeau în hohote.

- Asta să vă fie învățătură de minte! zise profesorul Năsturescu.
- Ne pare rău. răspunse Năsturaș.
- Dar, doar de curiozitate, cum ați știut de planul nostru? întrebă Năsturel
- Năsturica a auzit totul.
- Îmi pare rău, băieți! spuse timidă Năsturica.
- Promitem că nu vom mai fugi și vă vom asculta! zise Năsturaș.
- Da! Promitem! continuă Năsturel.

Și așa, cei doi au lăsat deoparte visul de a urca pe Vârful Muntelui Ghemului Negru și s-au bucurat de restul excursiei alături de colegi și de profesor.

MAȘINA TIMPULUI

Sporea Ștefania Carmen, clasa a VI-a B

O zi de vară normal. Cerul era senin, soarele strălucea cu putere și făcea o zăpușeală insuportabilă. Într-o zi așa de călduroasă ca aceea, ce să caute două fete micuțe să deseneze într-un parc, pe o alee rotundă din beton care avea în mijloc un brad tânăr?! Un băiat mai mare de vreo 14 ani, Andrei, a mers și a observat desenele acelor fete.

Băiatului i se părea ceva foarte ciudat. Un om matur nu ar fi observat uitându-se la soarele, viermișorul, fructele (ce păreau a avea niște bățături), floarea și acoperișul sub care stătea o familie fericită. Se gândi dacă nu cumva, există ceva la mijloc între desene, fete și bradul cel tânăr. Dacă ar fi existat o legendă...

Aleargă Andrei cât îl țin picioarele până la bibliotecă ca să nu se închidă, caută o carte despre legende ale orașului, o împrumută și vine acasă cu gândul că poate ar găsi ceva. Se așează pe scaunul de la biroul său și citește aproape toată cartea, dar nimic. Strigându-l mama sa, acesta pleacă lăsând cartea deschisă. Când se întoarce, găsește ceva ciudat, cartea pe care o citea era în raft, iar în locul ei era o carte veche de povești. Nu avea cine să îi umble la carte și să o mai și

schimbe. A lăsat asta deoparte, a luat cartea cu povești în mână și a vrut să o închidă, dar l-a bătut un gând: dacă există ceva în ea ce îi era de folos câtuși de puțin. A deschis cartea și a citit prima poveste pe care a văzut-o, una destul de scurtă: „În acest oraș totul este normal, dar nu a fost întotdeauna așa. Există un lucru care pe toată lumea pusese pe gânduri: un om de știință care avea toate calitățile și lumea îl admira, spunea tuturor că a creat mașina timpului, iar lumea îl credea puțin nebun. Și el tot spunea că cel care va dori să călătorească cu mașina timpului trebuie să înțeleagă viața în adevăratul sens al cuvântului. Dar...” Paginile erau rupte, povestea nu se terminase, iar Andrei rămăsese confuz.

Acel băiat chiar descoperise ceva. Ceva ce era uimitor, dar în același timp misterios. Acest lucru îi ocupă băiatului tot timpul din vară. Să caute și mai multe informații despre această carte. A fost la multe biblioteci să împrumute cartea, în magazine să o cumpere. Căutând și negăsind nimic, băiatul cu foarte mare speranță a dispărut.

Trecură ani și băiatul a reluat căutările, gândea mult mai limpede, gândea cu mai multă seriozitate, dar cu aceeași imaginație. Astea au venit după ce Andrei și-a format o familie. El înțelese sfaturile semnelor și lucrurile pe care trebuia să le facă. „Soarele” reprezenta fericirea pe care trebuie să o avem în noi. „Viermișorul”, dacă îl tai, continuă să meargă, iar noi ar trebui să continuăm să mergem mai departe indiferent de greutatea vieții. „Fructele cu bățături” sunt oamenii care pot avea defecte la exterior, dar multe lucruri bune în interior. „Floarea” ne ia oxigen și ne dă dioxid de carbon dar noi nu o rănim. Oamenii ar trebui să nu rănească pe nimeni și nimic ce doar încearcă să supraviețuiască. „Acoperișul cu familia” - nicăieri nu e mai bine decât acolo unde există familia și un acoperiș deasupra capului.

Andrei aflase unde e cheia ce ducea la repararea greșelilor din trecut. A îndeplinit toate cerințele, a descifrat toate desenele și a înțeles sensul vieții: că niciodată să nu faci rău altcuiva, ci să îl ajuți și să îi prietenii și familia aproape că te vor ajuta mereu. Andrei a făcut un lucru pe care altcineva nu l-ar fi făcut, mașina nu a folosit-o și a lăsat-o acolo ca și altcineva să ajungă fericit, știind sensul vieții cu adevărat.

ALEARGĂ, NU TE OPRI!

Tudoran Iustina, clasa a VIII-a, Brădet

Simțeam cum trupul nu mai cooperează. Picioarele mele deveneau ca gelatina, nemaisimțându-le și nemaiputând să le controlez. Inima-mi bătea cu repeziciune, accentuând starea de frică și teamă.

Simțeam plămânii cum ard din cauza lipsei de aer. Respirația era sacadată și fierbinte. Trebuia să mă opresc, dar nu puteam. Sunetul urletului coioților care m-au simțit invadându-le teritoriul se auzea parcă tot mai aproape în nopți rece și întunecată. Fiecare mușchi din corp mă ardea și mă durea din cauza zgârieturilor multiple care sângerau. Alergam. Alergam disperată neștiind de ce, dar știam că trebuie să alerg. Dar nu mai pot. Nu mai rezist. Cedez în ghearele oboselii. Mă opresc. Simt priviri ațintite asupra mea. Panicată, analizez fiecare detaliu. Perechi de ochi roșii ca focul mă priveau ucigător. Mă voiau moartă, asta este clar. Se apropie. Disting colții pe care îi arată, mârâind. Mă încercuiesc. Distanța dintre ei și mine devine din ce în ce mai mică. Mă vor moartă, dar ceva îi oprește. Își apleacă capetele, încetând să mai mârâie. Se îndepărtează lăsând loc unui lup cu blana căruntă. Căpetenia lupilor. Vine spre mine domol. Ceva mă determină să mă las pe vine. Îi pot simți respirația caldă pe față. Dar, deodată, pleoapele mele devin grele, iar totul se întunecă.

Mă desmeticesc, constatând că sunt în pat. Broboanele de transpirație se rostogolesc pe spate. Am visat. Visul are un înțeles ascuns, pe care nu îl pot găsi. Nu acum. Nu este momentul. Îmi ia

ceva timp să adorm, mintea nedorind să se oprească din a genera idei, dar când adorm, adorm uitând de tot.

OLIMPIADĂ!!!

Ele sunt **Miruna Mitrofan și Daria Găitan**, sunt eleve în **clasa a IV-a C la Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”** și au participat sâmbătă, 10 martie 2018 la prima lor olimpiadă Științe socio-umane (Educație civică), faza județeană. S-au clasat pe primul loc cu nota maximă și vor reprezenta județul la faza națională! **Felicitări, fetelor!**

Prezentăm una din lucrările pe care le-am întocmit în perioada de pregătire: Compunerea „O rază de speranță” și Posterul „Să fie pace, pace pe pământ”!

O RAZĂ DE SPERANȚĂ...

Mitrofan Miruna Ștefania, Găitan Daria Maria, clasa a IV-a

Conform Convenției cu privire la drepturile copilului adoptată de Organizația Națiunilor Unite în data de 20 noiembrie 1989, fiecare copil are **dreptul la pace!**

M-am născut din nevoia de soare și trăiesc din nevoia de oameni. Numele meu e topit în zâmbetul nevinovat al copilului și-mi închid în inimă cântecul înaintașilor mei, veghind sfântul pământ. Cântecul lui, cântecul meu este cântecul unei țări, istoria unui popor...

Cobor mereu în sufletul timpului. Mi se preling pe tâmpile amintiri...Trecători pe acest pământ, lăsăm în urma noastră țara și neamul, moștenire în infinit urmașilor noștri...

Brusc, focuri de armă izbucnesc în noapte. Strigătul bombelor e tot mai aproape și gândurile Kadiei sunt curmate de plânsetele copiilor mici și urletele de ajutor...Se întâmplă în Siria, în țara ruinelor, în țara viselor spulberate de frica războiului, în țara în care oamenii sunt nevoiți să lase tot și să fugă, să se refugieze pe meleaguri străine, dar fără focuri de armă. Unii reușesc, alții, din păcate se sfârșesc înghițiți de ape sau învinși de alți dușmani precum frigul, foamea, bolile...

Kadija și Hassan, copii aflați la vârsta jocului și a visului, petrec ultima noapte între ruinele casei lor, odinioară o casuță cochetă cu grădină și flori unde soarele râdea în fiecare dimineață. Acum tabloul e dezolant...și bubuiturile astea înfricoșătoare răbufnesc din toate colțurile întinderii... Cu puțin timp în urmă, tatăl copiilor a convocat un sfat în familie, așa ca pe vremuri...Părinții și-au anunțat copiii că vor pleca, vor părăsi casa și țara aceasta sfârtecă de război și vor porni în căutarea unei raze de speranță...

Vor porni în toiul nopții cu câteva bagaje de mână și ceva de mâncare. Tatăl a tocmit o călăuză și vor ajunge la mare, apoi vor pleca cu o barcă, alături de alți concetățeni dornici să își salveze copiii de urgia războiului. Poate că vor ajunge într-un loc cu liniște și vor putea fi din nou fericiți ca odinioară...poate vor putea vedea iar soarele pe un cer limpede...poate se va ivi de undeva acea rază de speranță la care năzuiesc atâția oameni nevinovați...poate...

Drumul în noapte, printre strigătele bombelor e tare anevoios. Lacrimile se înnoadă în bărbile copiilor, mama grijulie îi ocrotește așa cum poate să facă o mamă, iar tata scrâșnește atât de tare din dinți, de parcă ar vrea să acopere geamătul de durere pe care îl împrăștie orașul, cândva înfloritor și plin de poveste. E frig și frisoanele au pus parcă stăpânire pe trupul Kadiei. Să se gândească la ceva frumos și, așa, greul va trece mai puțin simțit. Cu ani în urmă, nu avea teamă de nimic, atâta vreme cât tata și mama stăteau ca un scut în jurul lor. Acum nimic nu mai e sigur, deși părinții lor sunt lângă ei. Hassan, frățiorul mai mic, întreabă mereu dacă vor mai merge mult, iar mama, oprindu-și cu greu lacrimile care-ar da buzna peste obraji palizi, îi spune că vor ajunge curând la barcă. Și drumul curge greu, și gândurile se învălmășesc în căpșorul copilei...

O călătorie pe mare, cu o barcă, parcă așa le-a spus tatăl lor. Probabil că nu va fi rău, tata nu și-ar pune copiii în pericol...Printre aceste gânduri, mergând din ce în ce mai greu, au început să simtă mirosul mării. Cândva, atunci când în țară era liniște, veneau la mare și se bucurau. Acum și marea e supărată. Își izbește cu putere valurile spumegânde de malurile zburlite de vâjâitul neîntrerupt al gloanțelor. Silueta unei bărci se vede nu departe. Alte persoane tăcute și triste așteaptă să pornească în necunoscut și visează la o lume mai bună scăldată în pace, o lume la care toți copiii au dreptul...

Valurile se mai liniștesc în larg, parcă și ele au responsabilitatea ocrotirii atâtor oameni nevinovați. În brațele bărcii se înghesuie mulți, prea mulți oameni cu copii de toate vârstele. Unii scâncesc, alții vor apă sau mâncare și locul e atât de strâmt! În leagăn de valuri și murmur lumesc, Kadija și Hassan adorm privind imensul covor albastru în brațele părinților. Kadija privește Luna și se pare că aceasta îi zâmbește promițător:

-Veți reuși, veți putea junge într-o țară în care copiii trăiesc și învață liberi! Veți putea merge la școală, veți putea cânta cântecul păcii, cântec pe care toți copiii au dreptul să îl audă mereu!

-Dacă tu spui, frumoasă Lună!

Și barca se leagănă, și fetița-i purtată în vis... Și visu-i frumos, o lume curată și bună este cea în care ei vor ajunge și pacea e pretutindeni, copii fericiți zburdă și râd în hohote molipsitoare, e pace și râd..

Râdeți!

Când soarele duce

În corabia vântului,

Stelele privirilor noastre.

Râdeți!

Când ochi de limpezimi albastre

Împart un zâmbet de cireșe coapte.

Râdeți!

Când vă luați cu iarba la trântă

Și, nebuni după voi,

Noianul de fluturi se avântă!

Râdeți acum,

Râdeți cu toții!

E pace și râdeți!

CEA MAI VESELĂ SĂRBĂTOARE A NOASTRĂ

Popica Mihai Călin, clasa a VIII-a C

Iată, cea mai veselă sărbătoare a noastră sosește!

Fie ca orice om să se înveselească!

Fie ca fiecare cameră decorată să fie în a iederei clește

Și fiecă stâlp ilicele să-l împodobească!

Se-nalță fumul din coșurile caselor vecine,
 Butucii, de Crăciun, sub flacăra se-aplecă,
 Cuptoarele se-neacă cu carne și grăsime,
 Și toată lumea înghite în sec.

Tristețea s-o lăsăm la ușă afară,
 Și dac-o fi de frig și ger să moară,
 O-n îngropă în plăcinta de diseară,
 Ca fericiți să fim în pururi, iarăși și iarăși.

IARNA

Barbu Ioana, clasa a VI-a A

A sosit anotimpul iarna! A venit îmbrăcată cu un strat gros de zăpadă catifelată și pufoasă datorită fulgilor care se rotesc ca un roi de fluturi albi căzând lin pe pământul rece și înghețat. Ulițele pline de zăpadă sunt întâmpinate de copiii bucuroși că a venit iarna.

Dacă mă uit în zare, fulgii mici, dar repezi, au reușit să acopere și pădurile. De acolo nu se aude nimic, doar din când în când, urletele lupilor. Natura este învăluită de întunericul profund al nopții. Din casă, dacă mă uit pe geamul abuit, văd casele învăluite de un strat gros de nea. Din înaltul cer, provin fulgii mari care seamănă cu niște mărgelile din perle. Pe dealuri, s-a așternut o pătură albă. Toți copiii se dau cu sania și fac oameni de zăpadă. Ei își imaginează ca aceștia sunt persoane reale și devin prietenii lor. Mașinile de-abia mai pot merge prin omăt. Ele anunecă datorită drumului poleit. Când vin sărbătorile de iarnă, copiii sunt foarte bucuroși că în seara de 5 decembrie își pun în hol ghetuțele pregătite să fie umplute cu daruri, iar Moș Nicolae le aduce: jucării, haine, dulciuri și câte o nuielușă pentru cei neastâmpărați. Apoi, așteaptă cu nerăbdare să sosească și bătrânul Moș Crăciun, care vine, de mulți ani, în seara de Crăciun și le lasă daruri sub bradul frumos împodobit cu globuri, ghirlande și luminițe viu colorate.

Iarna este un anotimp frumos!

O NOAPTE DE VIS

Boricean Adela Maria, clasa a V-a A

O noapte de vis,

Cel cu daruri multe:

Brad împodobit,

Cer îmbrăcat în stele,

Păzea, păzea de Crăciun

Acestea ne spun

Vine Moș Crăciun

De Moșul Crăciun,

Cu magica sanie,

Cu cei șase reni,
Zburători fiind ei
Vine la noi acasă!

Dragă Moș Crăciun,
Te așteptăm să vii,
Cu cadouri pentru copii,

Adică cu multe jucării!

Te rog, Moșule,
Să ne dai cadou,
Sănătate și multe bucurii
Mie și la toți oamenii!

CĂLĂTORIA PE PUNTEA CURCUBEULUI

Stoica Anna Maria, clasa a VI-a B

Când am deschis ochii, am văzut în fața mea o altă lume. Eram înconjurată de acadele uriașe, o pădure de acadele uriașe multicolore, norii din vată de zahăr pluteau pe cerul albastru. Era liniște. Nimic nu mișca în afară de un tufiș de bomboane.

Tufișul se mișca destul de brusc în stânga și în dreapta, era luminat de bomboana uriașă și galbenă care plutea pe cer. Din tufiș, ieși un spiriduș cu o pungă de monede aurii în mână. Spiridușul nu mă observă, deoarece imediat după ce ieși din tufiș, acesta fugi spre acadelele uriașe. Fără să mă mai gândesc, am plecat imediat în urma lui. El fugea foarte repede, fără să se oprească o secundă.

După câteva minute, spiridușul se opri în fața unei punții de culori, mai exact: roșie, portocalie, galbenă, verde, albastră, indigo și mov. Puntea era de fapt un curcubeu. Spiridușul se urcă pe punte și reîncepu să fugă. Iar eu, exact ca înainte, l-am urmărit. De data aceasta, spiridușul alerga tot mai repede, iar după câteva minute dispăru. Rămăsesem singură, alergând pe puntea infinită. La un moment dat, în fața mea apărui un perete, acesta avea o ușă în mijloc, iar lângă ușă era scris cu roșu: **PRIMA PROBĂ.**

Intrasem într-o sală, pereții erau lipsiți de viață, gri, cu mici crăpături. În interiorul sălii erau niște platforme mici și albe, suspendate prin centrul camerei, ele formau un mic drum spre celălalt capăt al sălii unde se afla o altă ușă. De podea nici vorbă, era o mare gaură neagră fără sfârșit. Imi dădusem seama că trebuie să ajung la cealaltă ușă fără să cad. Incepusem să țopăi în stânga și-n dreapta, de la o platformă la alta. Într-un final, reușisem să ajung la ușă.

Ieșisem din cameră. Mă aflam iarăși pe punte, iar în fața mea se afla un alt zid, însă acesta avea în partea stângă, iar pe mijloc scris cu litere roșii mari: **A DOUA PROBA.**

Am intrat în sală, în fața mea se afla un lac, pe marginea lui, chiar lângă mine, o barcă și două vâsle, în celălalt capăt al lacului o altă ușă. Mă urcasem în barcă și începusem să vâslesc, simțeam că plutesc, apa lină a lacului era destul de liniștită, atât de liniștită încât îmi puteam vedea reflexia ca într-o oglindă. La jumătatea lacului, în timp ce vâsleam, am văzut în depărtare ceva negru care se îndrepta spre mine, un rechin. Începusem să vâslesc foarte rapid și chiar atunci când rechinul ajunsese la mine, m-am aruncat din barcă și am căzut în fața ușii, iar atunci când am deschis ușa am rămas uimită.

D’ALE PROFESORILOR...

Succesul școlar constă, în primul rând, în succesul personal al cadrului didactic. Pentru a motiva elevii, pentru a-i face să creadă în puterile lor, în visurile lor, orice cadru didactic are responsabilitatea de a avea propriul succes și de a munci pentru arăta celor mici că se poate, oricât de imposibil ar părea. Așa că, pentru mine – un cadru didactic, a fi profesor nu se rezumă doar la a veni la serviciu sau doar la a avea o meserie.

A fi profesor trebuie să depășească anumite granițe, să devină un har, o chemare pe care o urmezi numai dacă ești pregătit și nu te declari învins chiar dacă aripile îți sunt uneori atât de grele, iar alții încearcă să îți oprească avântul, curajul, îndrăzneala cu care alegi să îți însoțești elevii pe tot parcursul lor școlar și nu numai...

Nu le putem cere copiilor să fie luptători dacă noi nu suntem, nu le putem solicita să fie liberi, să zâmbească, să îndrăznească, să lupte, să se zbată dacă noi nu o facem. Ideea de a fi model elevilor nu trebuie să rămână la statutul de lucru abstract, ci trebuie să se concretizeze în comportament demn de urmat, în atitudine ușor și clar de admirat, în fapte frumoase, propice de realizat și în conduită fără de reproșat.

Sunt convinsă că nu putem fi perfecți, nu putem urca pe piedestaluri și rămâne acolo nemișcați...greșim și vom greși, dar e de o importanță majoră să ne recunoaștem greșelile și, mai mult, să le îndreptăm. Nu trebuie să uităm o clipă că misiunea noastră nu se încheie la sfârșitul anului școlar sau la teminarea unui ciclu de 4 ani, ci ea continuă neîncetat. Arătându-le elevilor că noi suntem activi, interesați și muncitori, cei mai mulți vor înțelege valoarea omului, o vor aprecia și vor încerca să își realizeze propria valoare, clădind, de fapt, calitatea de OM.

În paginile următoare, profesorii au dat viață prin cuvinte unor gânduri, unor experiențe, unor activități ce i-au marcat, ce le-au dat curaj, ce le-au adus satisfacție profesională sau bucurie sufletească, ce i-au făcut să își dorească mai mult sau care i-au ajutat să ajungă mai sus. Cu condeiul talentului scriitoricesc sau cel al talentului experienței, cadrele didactice au adus în lumină lucruri frumoase, de apreciat, care reprezintă un pas înainte pe drumul vieții noastre școlare.

METODE ȘI TEHNICI INOVATOARE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE LA LIMBA ENGLEZĂ

Bularca Georgiana, profesor de limba engleză

Prin implicarea elevilor de clasa a VII-a am implementat un proiect de parteneriat cu școli din Europa în cadrul proiectului E-Twinning „Free Time Activities”. Am avut astfel ocazia să predau clasei a VII-a unitatea ”Ways of Entertainment” cu ajutorul acestui proiect.

Consider că a reprezentat o metoda inovativă de predare a unei unități, integrând-o într-un Proiect Internațional E-twinning. Elevii au avut ocazia nu doar să își exprime opiniile și experiențele legate de modul în care își petrec timpul liber, ci să și intre în contact cu experiențele altor elevi de aceeași vârstă din diferite școli europene. Elevii implicați au realizat fotografiile cu activitățile lor preferate din timpul liber care îi ajută în recreere. Fotografiile respective au fost decupate corespunzător și aranjate pe coli albe. Sub fiecare fotografie, elevii au scris o scurtă descriere a activității pe care o desfășoară. Acestea au fost încărcate în Twinspace-ul proiectului pe platforma E-Twinning. Elevii au avut ocazia să folosească o platformă pentru prima dată. Aceștia împreună cu profesorul coordonator, au scanat produsele lor și le-au postat pe platforma on-line a proiectului. În același timp au avut ocazia să vadă postările partenerilor din proiect și să citească despre preferințele acestora. Au fost plăcut impresionați să vadă cum elevi de aceeași vârstă din diferite școli europene au aproximativ aceleași preferințe pentru activități în timpul liber și cât de ușor le este să înțeleagă un mesaj în limba engleză realizat de altcineva decât profesorul de limba engleză cu care intră în contact de obicei.

În urma realizării produselor proiectului, acestea au fost afișate, în original, într-un colț special amenajat în școala pentru diseminarea activității lor nu doar din cadrul proiectului, ci și din unitatea pe care au studiat-o în perioada respectivă.

Prin prisma proiectului E-twinning, elevii clasei a VII-a au avut oportunitatea să își însușească vocabularul specific unității studiate intrând în contact cu cunoștințele altor elevi din Europa, putând astfel să realizeze și un alt fel de autoevaluare. Aceștia au avut ocazia să își îmbogățească și cunoștințele de IT lucrând pe o platformă on-line. Un alt punct tare al acestei activități inovatoare este acela conform căruia elevilor implicați în acest proiect le-a crescut stima de sine și încrederea în propriile forțe. Aceștia au apreciat faptul că au avut ocazia să își însușească cunoștințele unei unități de învățare altfel, prin metode inovative, impactul asupra acestora fiind mult mai pregnant.

La sfârșitul parteneriatului, atât elevii, cât și profesorul coordonator, Bularca Georgiana au primit nu doar diploma de participare, ci și un certificat care atestă calitatea activităților desfășurate.

ROLUL PROFESORULUI ÎN DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR LA ACTIVITĂȚILE DE PREDARE - ÎNVĂȚARE - EVALUARE

Cernica Agnes, profesor de chimie

Un accent din ce în ce mai mare se pune pe promovarea învățării active, prin care elevilor li se acordă un rol important în cadrul procesului educațional, precum și prin care se înlocuiesc activitățile bazate pe competiție, cu cele bazate pe lucrul în echipă, în scopul atingerii unor obiective comune de învățare.

Participarea la cursurile de formare profesională mi-a facilitat deschiderea către folosirea metodelor moderne, active de predare-învățare, centrate pe elev și a organizării activității sub diferite forme.

În orice domeniu de activitate este necesar ca specialiștii în cauză să prezinte o curiozitate respectiv, o disponibilitate de a-și pune întrebări, de a aborda situații noi problematice, de a formula ipoteze și explicații, de a promova un adevăr științific și de a se autovalorifica în activitatea desfășurată. Contribuția profesorului la lecții, modul său de lucru, felul de organizare și de desfășurare a procesului de învățământ duc la dezvoltarea gândirii creative a elevilor, fie la dezvoltarea gândirii șablon.

Pentru a contribui la cultivarea inteligenței, a inițiativei, a spiritului creator, lecția trebuie să se remarcă prin originalitate. Pentru îndeplinirea cerințelor creativității, activitățile de predare-învățare trebuie să respecte anumite condiții:

- climat psihic caracterizat printr-o tonalitate afectivă pozitivă, de exigență și de înțelegere, de responsabilitate;
- stimularea efortului personal al elevilor în tendința lor de a fi originali, inventivi;
- încurajarea spiritului critic de investigare și curiozitate științifică;

Realizarea unor asemenea cerințe la lecție impune anumite caracteristici ale muncii profesorului: claritate și sistematizare în predarea cunoștințelor; exigența în continuă creștere dar, și înțelegere; îmbinarea muncii în colectiv cu cea individuală.

Datorită profesorului, elevii vor înțelege faptul că numai prin activitate proprie se poate ajunge la rezultate mulțumitoare în viața școlară. În procesul educativ elevii cu spirit creator ridică probleme mai complexe decât ceilalți par a fi mai puțin studioși și mai puțin conformiști, reacțiile lor sunt mai imprevizibile, sunt mai curioși și mai insistenți.

Astfel, un bun profesor trebuie să aibă un stil creativ, să dovedească mai multă flexibilitate în comportamentul didactic, fiind receptiv la ideile și experiențele noi, e dispus să încerce noi practici, noi procedee, depășind șablonismul, formalismul.

Pentru a determina la elevi motive suplimentare de învățare și de autodepășire, îi încurajează pe elevi să învețe suplimentar, să asocieze, să-și imagineze, să emită idei și să le perfecționeze pe ale altora. Fiecare act educativ începe cu întrebări deschise, care să aibă sens, să nu reclame o expunere a faptelor. Întrebarea operațională provoacă o conduită creatoare, dezvoltă curiozitatea și stimulează tendințele implicate în acestea.

Profesorul trebuie să înțeleagă că ideea gândită de el ca răspuns la întrebare, poate să capete alte modalități de formulare în conștiința elevilor. Profesorul trebuie să aprobe pe cele care exprimă adevărul, să încurajeze pe cele care se află aproape de adevăr, să stimuleze pe cei timizi și reținuți, să încurajeze spontaneitatea, să evite apariția factorilor de blocaj ai procesului creator: tensiuni, teamă, imitare, conformism.

Misiunea de educator nu încetează odată cu terminarea lecției și se manifestă și dincolo de orele de curs.

PREZENTAREA CONCEPTELOR DE CONȚINUT AL EDUCAȚIEI ȘI DE CURRICULUM

Bocârnea Ionela, profesor de biologie

Conținutul educației nu se suprapune peste acela al procesului de învățământ. Conținutul educației este mai larg, cuprinzând și influențe care provin din zona informală, sub forma unei multitudini de mesaje și valori ale spațiului social.

Conținutul învățământului:

- Constă într-un ansamblu structurat de valori din domeniile științei, culturii și practicii, sedimentate în societate și devenite punct de reper în proiectarea și realizarea instruirii;
- Derivă din idealul educativ și din sarcinile specifice pe care le are de îndeplinit educația în vederea inserției individului în prezentul social, dar și în perspectivă;
- Este dimensionat conjunctural, în funcție de gradul de dezvoltare cognitivă a societății, de marile curenți de idei devenite dominante, de interesele și năzuințele oamenilor;
- Este mobil și comportă o anumită relativitate;
- Se referă numai la valorile promulgate prin intermediul instituțiilor școlare.

Nu este tot una cu rezultatele instruirii, întrucât consecințele instruirii sunt materializări secvențiale ale componentelor conținutului rezultate prin interiorizarea acestora de către elevi, ceea ce este dificil de cuantificat.

Curriculum este un concept-cheie în teoria și practică instruirii. Termenul provine din limba latină, curriculum (la plural curricula) și înseamnă alergare, fugă, întrecere, locul unde se desfășurau întreceri, mersul vieții (curriculum vitae).

Termenul de curriculum este consemnat pentru prima dată în documentele universităților din Leiden (1582) și Glasgow (1633). Prima lucrare lexico-grafică în care apare „The Oxford English Dictionary” (OED), iar înțelesul care i se conferă este cel de „curs obligatoriu de studiu sau de instruire, susținut într-o școală sau o universitate.”

Timp îndelungat, conceptul de curriculum are prezentat unul dintre cele mai controversate conceptele pedagogiei. Definițiile, extrem de diverse și contradictorii, au variat, pe parcursul secolelor XVI și XX, în funcție de concepția pedagogică a autorilor și de metodologia de cercetare a conceptului, adoptată în funcție de tradițiile practicii și literaturilor pedagogi ce exprimate în principalele limbi de circulație internațională în funcție de prioritățile și caracteristicile reformelor învățământului și ale educației.

În sensul cel mai larg, curriculum semnifică între agă experiență de învățare dobândită în contexte educaționale formale, nonformale și informale.

În sensul cel mai restrâns (sensul tradițional), curriculum semnifică conținuturile învățării, obiectivate în planuri de învățământ, programe și manuale: cursurile oferite de o instituție educațională; un set de cursuri ce constituie o arie de specializare.

Termenul de conținut curricular se referă la anumite fapte, idei, principii, probleme, incluse într-un program de studii. În accepțiune tradițională, conceptul de curriculum reprezintă un set de documente școlare/universitare care planificau conținuturile instruirii, un instrument de eficientizare socială a activității școlare/universitare, un program de învățare oficial, organizat instituțional. În accepțiune modernă, curriculum vizează sistemul de experiențe de învățare, directe și indirecte, ale elevilor/studentilor.

Curriculumul este considerat astăzi o sursă importantă a inovării, al cărui scop este adaptarea instituțiilor, programelor și practicilor învățământului la nevoile și la solicitările unei societăți dinamice.

Conținutul învățământului sau curriculum-ul reprezintă un sistem sau ansamblu de valori de etică, gnoșologice, și de abilități practice, sau ansamblul-sistemul de cunoștințe, priceperi, deprinderi, selectat din ansamblul cunoașterii și practicii umane care se transmite și se dobândesc, se învață deoarece conduc la dezvoltarea personalității în vederea integrării socio-profesionale a acesteia.

PARTICIPAREA LOCUTORILOR DIN ZONA BUZAIELOR LA PRIMUL RĂZBOI MONDIAL ȘI LA MAREA UNIRE

Popica Maria, profesor de religie

Prima atestare documentară a zonei Buzaielor este din anul 1449. După 1699, când Transilvania a intrat sub dominația Imperiului Habsburgic, pe cursul râului Buzău s-au așezat locuitori în jurul punctului vamal, pentru ca după 1700 să se dezvolte localitatea Vama Buzăului. Denumirea localității provine de la punctul vamal ce se afla în zona izvoarelor râului Buzău, pe trecătoarea dintre Transilvania și Țara Românească. Localitatea Întorsura Buzăului a fost pentru prima dată menționată în 1770, ca loc de popas pentru negustorii care treceau prin pasul Buzău. Denumirea localității este de origine română, fiind inspirată locuitorilor de râul Buzău, care în această zonă se întoarce brusc, descriind un cot de 180 grade. După Decretul Aulic dat în 1774 de Împărăteasa Maria Tereza, se formează satele compacte din Depresiunea Buzăului, comunele Vama Buzăului, Întorsura Buzăului și Sita Buzăului, constituind împreună localitatea Buzăul Ardelean.

În timpul Primului Război Mondial, concret în 1916, în această zonă, în mod deosebit în fosta trecătoare – Pasul Buzăului – s-au dus lupte înverșunate între armata română și cea germană, multe localități fiind distruse în mare parte. În cinstea eroilor căzuți la datorie, în apropiere de ruinele „Cetății Buzăului” (cunoscută și sub numele de „Tabla Buții”), a fost instituit în anul 1922 un Cimitir al Eroilor, unde, de atunci și până în prezent, se comemorează în fiecare an, pe 6 august, ostașii căzuți pentru patrie.

Locuitorii din zonă au contribuit activ și la înfăptuirea „Marii Uniri” din anul 1918. La chemarea lansată de CONSILIUL NAȚIONAL ROMÂN CENTRAL, constituit la 31 octombrie 1918 ca guvern românesc al Transilvaniei pentru organizarea administrației românești și pregătirea unirii cu România, satele buzăiene, ca și toată Transilvania, au trecut la constituirea rapidă a organelor civile și militare necesare înlocuirii structurilor statului. Oștenii care se întorceau de pe front și cei veniți din temnițe, liderii lor, majoritatea preoți, învățători, au fost cei mai radicali și mai curajoși, au mobilizat forțele locale.

Comunele buzăiene, împreună cu comunele vecine Teliu și Mărcuș, au făcut parte din Cercul electoral Sfântu Gheorghe III, comitatul Trei Scaune. Ele au trecut la constituirea organelor reprezentative pentru participarea la actul istoric de realizare a libertății Ardealului și de Unire cu România. După publicarea Apelului de convocare a Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia, populația românească și-a ales, în cadrul unor adunări populare, desfășurate într-o atmosferă de entuziasm, deputații ce urmau să o reprezinte la Alba Iulia și s-au constituit Consiliile Naționale Comunale, organe reprezentative ale românilor din zonă, sub îndrumarea cărora s-au alcătuit Gărzile Naționale.

Pentru alegerea delegaților la Adunarea Națională s-au ținut adunări electorale la Întorsura Buzăului și Sita Buzăului, în 12/25 noiembrie 1918, respectiv 14/27 noiembrie 1918. Documentele

din arhiva Marii Uniri (vol. IV, p.412, Tom III, p.862-863*) ne prezintă modul democratic în care s-au ales conducătorii adunărilor electivă, membrii în Consiliul Național Local (denumire existentă în procesele verbale ale adunărilor) și notarii de ședință. Girul delegaților la Adunarea Națională Română era întărit cu Credenționale pentru a exprima voința unanimă de unire cu frații de limbă și neam. Adunarea, prin vot unanim, a ales ca delegați la Adunarea Națională pe cei mai vrednici și demni de încrederea lor care au rămas înscriși în Cartea de aur a neamului, fiind între cei 1228 de votanți ai actului Unirii de la 1 decembrie 1918 la Alba Iulia:

- Nicolae Russu, preot, Nicolae Cristea și Cristofor Purecel – pentru Sita Buzăului și Barcani
- Gheorghe Cerbu, preot – pentru Întorsura Buzăului (abia întors din temnițele ungurești)
- Ioan Modroiu, preot – pentru Vama Buzăului (ieșit în 25 octombrie 1918 din pușcărie, condamnat pentru înaltă trădare).

Președintele Adunării a fost Gheorghe Neagoviciu Negoescu, fost condamnat la moarte pentru înaltă trădare a statului, camarad de închisoare cu preotul Modroiu. Alți semnatori ai proceselor verbale au fost notarii adunărilor – Alecse Zbarcea, Iosif Bobeș din Întorsura Buzăului și preotul Gheorghe Burlea din Barcani, precum și încă 20 de bărbați de încredere, ca reprezentanți ai locuitorilor din aceste sate.

Cu acest prilej la Sita Buzăului s-a încheiat un Protocol în care s-au făcut liste de subscrieri cu donații (252 coroane) pentru steag național și emblemele gardiștilor, ceea ce evidențiază existența la acea dată a Gărzilor Naționale în comunele Buzăului Ardelean. Ele au fost arondate la comanda gărzii Țării Bârsei, cu sediul la Brașov. Documentele Preturii Plășii Buzăul Ardelean din perioada interbelică consemnează tabelele Gărzilor Naționale din comunele buzăiene, demonstrând mobilizarea în gărzi cu regim militar a 98 de gardiști, dintre cei întorși din război, care erau sprijiniți și de localnicii civili.

Prin activitatea lor, Consiliile și Gărzile Naționale din comunele buzăiene au exprimat dorința locuitorilor de libertate, demnitate națională, de viață civică democratică într-o țară a lor și au contribuit la realizarea României Mari.

Bibliografie:

1. Centrul European de Studii Covasna-Harghita: Profesioniștii noștri, Ioan Solomon la 60 de ani
2. ASTRA Buzăul Ardelean

DESPRE EMINESCU...

Preda Anca, profesor de istorie

În ultimii ani s-a pus accentul pe omul Mihai Eminescu mai mult decât pe opera sa. Ce mai știe generația de azi despre cel numit „poetul național al românilor”? Poate faptul că lui îi aparține cel mai lung poem de dragoste din lume, „Luceafărul”, care a fost tradus în 150 de limbi și dialecte, sau că Eminescu însuși știa 10 limbi străine...

Iar dacă opera sa poetică încă este cunoscută, în schimb, articolele de ziar îi sunt mai puțin știute de publicul larg. Dacă am răsfoi articolele sale de presă, am constata că Mihai Eminescu era mereu preocupat de evoluția societății moderne românești. În articolele sale din ziar s-a referit la chestiunea unirii, situația categoriilor sociale în procesul de trecere la o societate modernă, dar și evoluția noastră istorică privită în raport cu așezarea străinilor în teritoriile românești. Mihai Eminescu a iubit România și de

aceea, el își saluta prietenii cu „Trăiască nația!”. Celor care i-o luau înainte și îl salutau în același fel ca să-i facă pe plac le răspundea, „Sus cu dânsa!”.

Mihai Eminescu a studiat în Cernăuți, într-o perioadă când Bucovina era sub administrare austriacă și era supusă unei politici de deznaționalizare intense, autoritățile lovind puternic în cele două instituții fundamentale Biserica și Școala. De asemenea, mentorul său Aron Pumnul venise din Transilvania, unde populația românească se confunda cu o situație și mai grea începând cu 1867, când a fost integrată în statul dualist austro-ungar.

Ca student la Viena intră în cercul „*România Jună*” al studenților români. Din această perioadă gazetarul Eminescu începe să-și publice opiniile despre soarta românilor, pe de o parte împovărați de alții, pe de alta lipsiți de orientare, dar și de voință. Din capitala Austriei, îndemna efectiv pe ardeleni și bucovineni la luptă. Ba mai mult, el planifică împreună cu alți studenți o întâlnire pan-românească în inima Bucovinei, la Putna, la mormântul lui Ștefan cel Mare. Eminescu, care era și secretar al asociației, se implică și dorește provocarea unui referendum prin care românii din Bucovina și mai apoi din Transilvania să-i comunice împăratului austriac dorința de a se desprinde din Imperiu și unificarea cu România. Pentru activitatea sa, Eminescu a fost dat în judecată, urmărit de agenți austrieci și aproape expulzat.

Întors în țară, lucrează la ziarul „*Timpul*”, cotidianul conservator, unde inițiază o adevărată campanie mediatică prin care susținea același ideal, al unificării Transilvaniei, Bucovinei și Basarabiei cu România. De altfel a dat glas unui proiect național mai vechi și care se numea „*Dacia Mare*”, adică refacerea României în vechile hotare ale Regatului Dac, realizat pentru scurt timp de un alt Mihai (Viteazul) în 1600.

După ce România obține independența în 1878, Eminescu își canalizează toate eforturile în scopul unificării tuturor provinciilor românești. În acest scop, în anul 1882, împreună cu intelectuali din România, dar și din Banat, Transilvania sau Bucovina pune bazele unei organizații unioniste numită „*Societatea Carpați*”, care coagulează în jurul ei toate organizațiile studențești.

În acea perioadă, statul român condus de germanul Carol I se pregătea să încheie un pact cu Germania, Italia și Austro-Ungaria prin care renunța la pretențiile asupra Transilvaniei și a Bucovinei, pact semnat câteva luni mai târziu pe 18 octombrie 1883. Din Viena, în calitate de membru al delegației române, conservatorul P. P. Carp îi transmite junimistului și colegului său de partid, Titu Maiorescu, un mesaj cât se poate de direct: „Și mai potoliți-l pe Eminescu!”.

La 7 iunie 1882, baronul Von Mayr, un agent austriac, îi trimitea contelui Kalnoky, ministrul Casei Imperiale austro-ungare, o notă informativă în care arăta: „*Societatea Carpați* a ținut în 4 ale lunii în curs, o întrunire publică cu un sens secret. S-a stabilit că lupta împotriva Austro-Ungariei să fie continuată. Eminescu, redactor principal la „*Timpul*”, a făcut propunerea ca studenții transilvăneni de naționalitate română, care frecventează instituțiile de învățământ din România pentru a se instrui, să fie puși să acționeze în timpul vacanței în locurile natale pentru a orienta opinia publică în direcția unei Dacii Mari.” Această notă a dus în final la desființarea Societății Carpați, care în momentul desființării avea 20.000 de membri plătitori de cotizație, majoritatea din Transilvania.

Austriei și nemții reacționează imediat la planurile acestei organizații, astfel că pe data de 28 iunie 1883, Imperiul Austro-Ungar rupe relațiile diplomatice cu România. Mai mult decât atât, trupe austriece au fost masate pe linia Carpaților, pregătite să invadeze teritoriul românesc. În același timp cancelarul german Otto von Bismarck amenința România cu războiul. În aceste condiții s-a încheiat un tratat secret prin care se cerea desființarea și interzicerea Societății „*Carpați*” (înființată simbolic la 24 ianuarie 1882). Totodată s-a hotărât suprimarea lui Eminescu, un individ considerat deosebit de periculos. Societatea era desființată, iar la 28 iunie 1883 Eminescu era închis în spitalul de nebuni.

Doar una dintre multele dovezi ale faptului că Eminescu nu a fost niciodată nebun, este articolul „*Se poate pune întrebarea...*” din 13 ianuarie 1889, publicat în „*România liberă*”. Acest articol (nesemnlat) a avut un efect politic atât de puternic, încât a fost pe punctul de a spulbera coaliția

guvernamentală care se constituise în urma alegerilor din octombrie 1888. Mihai Eminescu își păstrase intacte verva și forța de expresie, în ciuda „tratamentelor” la care fusese supus. De asemenea, ultima sa poezie, „Stelele-n cer”, găsită în buzunarul halatului cu care era îmbrăcat în momentul decesului, publicată mai întâi la 1 august 1889, în revista „Fântâna Blanduziei” (fondată chiar de el), dovedește starea de luciditate deplină a lui Eminescu.

Lui Eminescu i se înscenează unul dintre cele mai murdare procese de defăimare și lichidare civilă, la care au participat chiar și cunoscuți de-ai lui. A fost începutul unui proces de distrugere care s-a încheiat cu moartea lui, șase ani mai târziu, cu acordul și chiar sprijinul unora dintre apropiații săi, care s-au dovedit falși prieteni. De altfel pe dosarul de anchetă al lui Eminescu din 1883 secția II civilă-corecțională de la Tribunalul Ilfov scrie: „*Interdicție Mihai Eminescu*”, acest lucru spunând aproape totul despre intențiile celor care l-au acuzat.

Eminescu era naționalist și era dreptul lui, deși era un naționalism impus de cunoaștere nu o reacție instinctivă de apărare. El era unul dintre cei mai informați oameni din țară, căci era singurul care citea și traducea articolele ce apăreau în presa europeană. Reproșarea naționalismului nu poate conduce însă la anularea valorii pe care o reprezintă Eminescu, pentru că nu este singura ei coordonată. Dincolo de controversele și disputele din jurul personalității și a scrierilor sale Mihai Eminescu rămâne un geniu, dovadă fiind capodopera literară dar și articolele sale, bazate pe o profundă cunoaștere a realităților românești, a istoriei și a contextului european, care sunt valabile și astăzi.

Bibliografie:

Mihai Eminescu, Scrieri politice

Mihai Eminescu, Opere, vol. X

<https://foaienationala.ro/nationalistul-eminescu.html>

<http://www.certitudinea.ro/articole/salonul-refuzatilor/view/mai-potoliti-l-pe-eminescu>

http://adevarul.ro/locale/botosani/planurile-secrete-eminescu-romania-vrut-faca-proiectul-daciei-mari-actiunea-i-a-adus-moartea-1_59ba8f5c5ab6550cb82ac35e/index.html

<https://www.historia.ro/sectiune/portret/articol/celalalt-mihai-eminescu-cronicarul-conservator>

DE CE SĂ NE JUCĂM?

Nițu Ioana Raluca, profesor de limba franceză

În cadrul Cercului Pedagogic de limba franceză au fost aduse în discuție activitățile ludice și importanța acestora în procesul educațional. Am plecat de la întrebarea: „De ce să ne jucăm?”. Jocul permite spargerea gheții într-un grup mai puțin comunicativ sau care nu se cunoaște deloc. Principalul avantaj al jocului este motivația. Acesta este elementul esențial în procesul educațional. Mai mult decât transmiterea de informații, motivația este cheia reușitei unei lecții. Interesul principal al activităților ludice este transpunerea într-o situație apropiată de real. Prin aceste situații elevii sunt încurajați să preia cuvântul, folosindu-se de cunoștințele anterioare sau de cele în curs de achiziție.

Cum alegem jocurile? Aici de fapt trebuie să răspundem la șase întrebări:

1. Care este obiectivul jocului?
2. Câți participanți am în grupă?
3. Care este nivelul lor și personalitatea?

4. De cat timp dispun?
5. De cât spațiu dispun?
6. Eu mă joc?

Jocurile pot fi împărțite în: jocuri de spargere a gheții și jocuri de dinamizare a orei.

A. Jocurile de spargere a gheții.

- a. **Nume și adjectiv.** În cadrul acestui joc fiecare participant trebuie să se prezinte spunându-și numele și un adjectiv care să înceapă cu aceeași literă cu care începe numele. Următorul participant se va prezenta pe el și va prezenta și colegul care s-a prezentat înaintea lui. Ex. - Eu sunt Ariana cea amabilă.; - Eu sunt Ionuț cel inteligent, ea e Ariana cea amabilă.

- b. **Din fericire/ Din nefericire.** Primul participant începe o poveste: ”Din fericire, în vacanța de vară.....”. Următorul va continua : ”Din nefericire,.....” și tot așa.

- c. **Pânza de păianjen.** Copiii sunt așezați într-un cerc. Primul se va prezenta și va spune un lucru care îi place, apoi va arunca un ghem de ață către un alt copil păstrând capul ghemului. Din mână în mână, toți copiii se vor prezenta și se va forma o pânză de păianjen. La desfacerea pânzei, fiecare copil va spune un lucru care nu-i place.

- d. **Bătaia cu hârtie.** Fiecare participant se va descrie în trei propoziții reprezentative, pe o foaie de hârtie. Foile vor fi mototolite. Va urma o bătaie cu bulgări de hârtie, după care fiecare participant va ridica un ghem de hârtie și va încerca să identifice colegul care a scris biletelul.

- e. **Grila prenumelor.** Se formează grupe de 4 elevii. Pe o foaie își scrie fiecare elev prenumele. Fiecare grupă trebuie să formeze cât mai multe cuvinte folosindu-se doar de litere existente în prenumele din grupă.

B. Jocuri de dinamizare a orei.

- a. **Aer, pământ, apă.** Formatorul va arunca o minge unuia dintre participanți indicând un element. Acesta din urmă va trebui să spună un cuvânt din câmpul lexical al elementului indicat, aruncând mingea mai departe.
- b. **Cercul.** Pornind de la un cerc, fiecare participant trebuie să realizeze cât mai multe desene.

- c. **Percuția.** Formatorul le va prezenta un cântec. Copiii trebuie să-l învețe, după care trebuie să-și compună propriul cântec, folosindu-se doar de corp.

Dacă timpul ne permite, este indicată folosirea acestor mici artificii pentru dinamizarea orei, pentru a o face mai interesantă, mai motivantă. Rezultatele nu vor întârzia să apară.

MITUL „DRACULA”

Bularca Liliana, profesor de limba română

Prima producție literară fantastică despre voievodul român vede lumina tiparului în anul 1897 și aparținea unui scriitor irlandez Abraham (Bram) Stoker. Autorul romanului intitulat „*Dracula*”, mare pasionat de vampirism și pseudo-științe oculte, creează o atmosferă de groază și suspans pe parcursul întregii acțiuni.

Astfel, celebrul roman „*Dracula*”, care re apare până în anul 1971 în 85 de ediții, pune în circulație un personaj fantastic ce bântuie decorul mirific și de legendă al Transilvaniei. În vederea elaborării acestui roman, autorul s-a inspirat și s-a „documentat” din „*Poveștile germane*” despre Vlad Țepeș-Dracula și l-a consultat pe prietenul său Arminius Vambery, profesor la Universitatea din Budapesta, care avea cunoștințe privitoare la geografia și istoria principatelor române.

O lectură a romanului demonstrează faptul că documentația folosită de autor a fost superficială și a constituit doar un suport pentru demersul său artistic. În romanul său, Bram Stoker, își plasează acțiunea într-un spațiu cu rezonanțe aparte, Transilvania, țară pe care „n-a văzut-o niciodată”, iar pentru a-și constitui personajul principal el nu se interesează de personalitatea istorică a voievodului Vlad Țepeș, ci doar de numele său pus în circulație de *Poveștile germane*. Autorul a utilizat acest toponim și acest nume datorită sonorității și încărcăturii legendare pe care le conțineau. Acest lucru este demonstrat de faptul că, în roman, Dracula este un conte secui cu reședința în Transilvania, în timp ce Vlad Țepeș a fost voievodul Țării Românești cu reședința la Târgoviște și a trăit în secolul al XV-lea.

Acțiunea romanului lui Bram Stoker se desfășoară la sfârșitul secolului al XIX-lea, iar personajul Jonathan Harker va reprezenta omul care declanșează întreaga acțiune a romanului. Sosit în Transilvania, la reședința contelui Dracula pentru a-i prezenta acestuia spre vânzare, o proprietate în apropierea Londrei, cu ajutorul vestitului tren Orient-Expres, tânărul poposește la hotelul „*Coroana de Aur*” din Bistrița. Aici, el descoperă că populația trăia într-un univers plin de superstiții. Dimineata părăsește hanul cu o trăsură și urmând râul Bistrița ajunge la miezul nopții în Pasul Bârgăului, la reședința contelui, un castel ruinat situat deasupra unei prăpăstii. Contele Dracula locuia singur în castelul său sinistru și potrivit unei superstiții populare, el dormea ziua într-un cavou, iar noaptea se transforma într-un vampir viclean ce dispunea de forțe supranaturale. Tânărul Jonathan Harker trece printr-o serie de peripeții terifiante în castelul în care este luat prizonier. Totuși, în timpul unei călătorii împreună cu contele Dracula, la Londra, acesta reușește să organizeze un comitet anti-Dracula. Romanul se încheie cu fuga lui Dracula, care se retrage în castelul său din Pasul Bârgăului, dar va fi ucis de urmăritorii săi prin înfigerea unui cui în inimă, după cum cerea tradiția să fie uciși vampirii-strigoii. Acest roman fantastic a dus la crearea unui adevărat mit Dracula ce va influența literatura, ziaristica, publicistica, dar mai ales cinematografia. Acest mit a stat la baza unei producții cinematografice impresionante, peste 450 de filme printre care amintim: „*Nosferatu sau Simfonia groazei*”, realizat de regizorul german Friedrich Murnau în anul 1922, „*Dracula*” regizat de americanul Tod Browning, „*Groaza de Dracula*”, regizat de Terence Fischer, în 1958 și „*Dracula*”, regizat de Francis Ford Coppola.

Pe lângă aceste filme au existat și altele ce au ironizat atât personajul Dracula cât și vampirismul. Printre acestea amintim filmele: „*Sângele lui Dracula*” în 1957, „*Billy the Kid îl întâlnește pe Dracula*” în 1965 sau filmul regizorului Roman Polanski „*Curajoșii ucigași de vampiri*” în 1967.

La ora actuală, s-a răspândit foarte mult termenul Dracula, în viziunea lui Bram Stoker. Astfel, s-a reușit să se estompeze figura marelui voievod Vlad Țepeș, una dintre marile personalități ale poporului român. Totuși, acest mit contemporan își are originile în secolul al XV-lea. Unii cercetători susțin și demonstrează că numele Dracula provine de la porecla atribuită în veacul al XV-lea tatălui lui Vlad Țepeș, Vlad Dracul. Această poreclă i-a fost atribuită lui Vlad I după ce acesta primea, în anul 1430, Ordinul Dragonului în orașul Nürnberg. Acest ordin a fost întemeiat în anul 1408 de împăratul Sigismund de Luxemburg și soția sa pentru a lupta împotriva ereziilor creștine și a mahomedanismului. El era oferit numai oamenilor de vază, în special monarhilor și marilor nobili care se angajau astfel să se ajute între ei și să ocrotească familiile celor uciși.

În folclorul românesc dragonul era identificat cu reprezentantul forțelor întinericului, de aceea personajul Ordinului Dragonului va primi numele poreclă Dracul, nume ce se va extinde și asupra urmașilor săi. În timpul vieții lui Vlad Țepeș o serie de dușmani au început să denatureze numele de Dracula. Ei considerau că acest nume nu provine de la porecla tatălui său, ci de la diavol. Această părere își are originea în orașele din sudul Transilvaniei: Brașov și Sibiu și apare în jurul anului 1460. Este cunoscut faptul că în perioada respectivă între voievodul român, care proteja comerțul autohton, și patriciatul puternicelor orașe Brașov și Sibiu, care doreau să-și continue comerțul profitabil în sudul Munților Carpați, relațiile s-au înrăutățit. În timpul conflictului, brașovenii l-au susținut pe unul dintre pretendenții la tronul Țării Românești, Dan „cel Tânăr”. În scrisorile și actele emise de acest pretendent apare numele lui Vlad Țepeș asociat cu cel de „Dracul”, considerându-l un discipol al diavolului.

Deci, fiind loviți în interesele lor comerciale, conducătorii comunităților săsești încearcă să se răzbune prin susținerea unor pretendenți la tron și printr-o acțiune de defăimare a lui Vlad Țepeș. În momentul în care regele Ungariei, Matei Corvin, îl arestează pe Vlad Țepeș, în noiembrie 1462, propaganda regală a preluat ideile defăimătoare ale comunității săsești și le-a pus în circulație. Astfel, numele de Dracula asociat lui Vlad Țepeș cu sens de diavol se va răspândi în Europa începând din secolul al XV-lea, prin intermediul Poveștilor germane, tipărite în mai multe ediții în Germania. În aceste creații literare Țepeș este prezentat ca un personaj „negru”, asociat spiritelor malefice și numit semnificativ Dracula. O serie de fapte reale sau imaginate sunt puse pe seama voievodului și sunt interpretate cu rea voință asemănător unor povestiri de groază cu subiecte terifiante.

Povestirile, prin stilul lor direct și laconic, ne dau impresia că au făcut parte din rapoarte, pline de ură și exagerări, înaintate omenirii pentru a-l dizgrația pe „tiranul tiranilor”. „În imaginația bolnavă a autorilor, Dracula, a încarnat diabolicul spirit al infernului, stăpânit de sadism și paranoia, declanșând pretutindeni orori apocaliptice care amintesc de frescele zugravilor anonimi ce au ilustrat, pe zidurile vechilor biserici, celebre scene din Judecata de apoi.”

Aceste povestiri vor sta la baza creării mitului Dracula din romanele și filmele de groază. Pe lângă aceste povestiri germane, care circulau în Europa Occidentală, s-au descoperit și alte cronicile „Poveștile slavone” în limba slavonă, care circulau în Răsăritul Europei. Aceste povestiri par a fi o „replică polemică” la versiunea germană. Personajul acestor povestiri apare ca un domn într-adevăr aspru, dar drept, care „ura răul în țara sa”, încât cel vinovat „fie că era boier mare, sau preot ori călugăr, sau om de rând” era pedepsit în funcție de fapta săvârșită și nu după poziția sa socială. În aceste povestiri s-au găsit și importante informații istorice cum ar fi: arestarea lui Țepeș de către „Craiul Mătieș” în 1462, se arată că el „a stat închis în Vișegrad, mai sus de Budin, 12 ani”, apoi se relatează faptul că în captivitate la Buda, Țepeș va fi obligat să treacă la „credința catolică.”

Aceste povestiri au și un caracter moralizator, ele pun în discuție fapte și atitudini amendate de voievodul român, „socotindu-le incompatibile cu principiile onoarei, dreptății, adevărului, virtuții morale ce trebuie să domnească în țara lui”. O serie de povestiri legende cu privire la faptele

deosebite, personalitatea istorică a eroului Vlad Țepeș, legat cu întreaga ființă de poporul său au circulat pe cale orală și în țările române. Acestea sunt producții folclorice de o deosebită valoare artistică. Ele au fost culese de diverși cercetători, iar apoi au fost publicate.

În aceste povestiri, voievodul este prezentat ca un „domn viteaz și cu dragoste de țară, judecător drept, dar neînduplecat, om de ispravă și ager la minte”. Actele sale își găsesc în aceste povestiri o motivație, oricât de aspre și de dure ar fi ele. În unele dintre aceste povestiri, se conturează figura lui Țepeș ca un domn „drastic, hotărât să statornicească în țara sa un climat de muncă, cinste și dreptate exemplare, în care să nu mai existe minciună, înșelătorie și lene”. „Unde vorba și povața nu au efect, dovedesc țepa, sabia și focul”. Eroul acestor povestiri este un personaj complex, de o mare forță expresivă întruchipând un caracter demn, condus totdeauna de rațiuni ce au ca scop binele neamului său. Astfel, amintirea marelui voievod a rămas în memoria românilor, datorită faptelor și idealurilor pentru care a luptat, sub numele de Țepeș, iar în afara țării este cunoscut sub numele Dracula.

Recent, istoriografia românească a inițiat o serie de manifestări: simpozioane, sesiuni științifice, mese rotunde, emisiuni radio și TV, în cadrul cărora se urmărește decelarea adevărului științific despre personalitatea marelui voievod și recunoașterea adevăratelor dimensiuni ale personalității sale. În acest sens, trebuie să remarcăm faptul că o serie de istorici au elaborat și publicat lucrări din care se degajă un spirit de înțelegere al acțiunilor domnului român. Dintre acestea amintim: „Vlad Țepeș” apărută în anul 1976 aparținând istoricului Nicolae Stoicescu, „Vlad Țepeș (Dracula)” de Ștefan Andreescu, „Vlad Țepeș figura eroică a poporului român” de Manole Neagoe, „Pe urmele lui Vlad Țepeș” de Radu Ștefan Ciobanu, „Povestiri medievale despre Vlad Țepeș – Dracula” de Ion Străvăruș, „Vlad Țepeș mit și realitate istorică” de Emil Stoian apărută în anul 1989, „Dracula - Mit și realitate istorică” de Mircea Dogaru apărută în anul 1995 și „Dracula împăratul răsăritului” de Mircea Dogaru apărută în anul 1996.

Studii de distinsă probitate științifică au făcut asupra voievodului cercetătorii: P.P. Panaitescu, Gustav Gundisch, Pandele Olteanu, Șerban Papacostea, Ștefan Ștefănescu etc. În ultimul timp au apărut și lucrări de popularizare semnate de Grigore Popescu și Manole Neagoe sau prezentări elogioase ca cele ale lui Mihai Berza și Mihail Drumeș, Gernot Nüssbacher, Constantin Olteanu. În opoziție cu cei care au exploatat comercial mitul Dracula, au apărut și în Occident istorici, filologi, sociologi, literați care au încercat să descopere chipul real al personajului Vlad Țepeș. „În anul 1963, la al XIII-lea Congres al Federației Internaționale pentru Limbi și Literaturi Moderne”, Grigore Nadiș a prezentat comunicarea: „Dracula personaj istoric: tema acestei legende în literaturile vestice și estice ale Europei”. Învățățul britanic de origine română a fost urmat de istoricii din SUA, Raymond T. McNally și Radu Florescu, care vor publica în anul 1972 cartea „În căutarea lui Dracula - istoria adevărată a lui Dracula și legende despre vampiri”, iar anul 1973 au publicat lucrarea științifică: „Dracula. Biografia lui Vlad Țepeș”.

În anii următori, cercetătorul italian Geanfranco Giraudo va realiza, pe baza povestirilor slave despre Vlad Țepeș, o lucrare în care va releva raportul dintre personajul istoric și cel literar. De asemenea merită semnalate lucrările cercetătorilor: germanul J. Striedter, sovieticul I.S. Luria.

BIBLIOGRAFIE

1. **Manole NEAGOE**, - Vlad Țepeș figura eroică a poporului român, Editura Politică, București 1977.
2. **Radu Ștefan CIOBANU** - *Pe urmele lui Vlad Țepeș*, Editura Sport Turism, București 1979.
3. **Emil STOIAN** - *Vlad Țepeș - Mit și realitate istorică*, Editura Albatros, București, 1989.
4. **Ion STRĂVĂRUȘ** - *Povestiri medievale despre Vlad Țepeș- Dracula*, Editura Univers, București, 1978.

5. **Mircea DOGARU** - *Dracula, Împăratul Răsăritului*, Editura Globus, București, 1996.
6. **Nicolae STOICESCU** - *Vlad Țepeș*, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București 1976.
7. **Mircea BARNARE** - *Numele Dracului*, București 1991.
8. **Sergiu COLUMBEANU, Valentin RADU** - *Vlad Dracul*, Editura Militară, 1978.
9. **Bram STOCKER** - *Dracula*, Editura Tribuna, Craiova, 1993.

SCENETĂ RELIGIOASĂ:

CEI ȘAPTE SFINȚI TINERI DIN EFES

4 august

Lihor Alemănuța, profesor de religie

Nori negri de corbi pluteau deasupra cetății Efesului, întunecând lumina soarelui. Din când în când, se lăsau pe pământ, unde ciuguleau din stârvuri. Erau trupurile mucenicilor. Întreg orașul părea un câmp deătălie. Plângeau creștinii pentru cei morți, dar și pentru cei vii.

Împăratul Romei venise cu mare alai la Efes și poruncise fastuoase ceremonii de jertfă, în templele cetății. De prin cetățile dimprejur venise mulțime de păgâni. După ce fumul jertfelor s-a risipit, împăratul a poruncit să fie aduși creștinii din cetate și siliți să aducă jertfe zeilor. Soldații luau cu forța pe creștini de prin case, ducându-i la templu, pentru a-i sili să jertfească. Creștinii mai fricoși, temându-se de schingiuire, se lepădau de credința în Dumnezeu. Dar erau și din cei tari în credință și mari la suflet, care îndurau cazele cu răbdare. Atât de mulți erau cei torturați și omorâți, încât în puține zile leșurile lor neîngropate și sângele lor, care udase pământul, atrăseseră mulțime de corbi deasupra cetății. Mulțimea de corbi din văzduh sfârșea ceea ce începuseră oamenii întunecați la suflet.

Printre ostașii din Efes erau șapte tineri, care, deși din părinți diferiți, erau frați prin credința lor în Dumnezeu. Ei trăiau după poruncile Sfintei Scripturi și, văzând cele ce se petreceau în cetăți, mergeau zilnic la biserică pentru a se ruga la Dumnezeu pentru sufletele celor morți în chinuri.

Erau zile cumplite, când se pâra frate pe frate, tată pe fiu, fiică pe mamă și nimeni nu-și tănuia aproapele, dacă voia să scape cu viață. Așa că s-au găsit cu ușurință pârători, care au mers la împărat:

- În veci să trăiești, împărate!

- Ce poftiți?

- Împărate, tu aduci de departe creștini și-i silești la jertfe. Dar pe cei de-aproape nu-i vezi?

- Ce vreți să spuneți?

- Sunt aproape de tine din cei care nu bagă în seamă poruncile tale, hulesc zeii și se închină lui Dumnezeu!

- Să-mi spui numele ticăloșilor!

- Maximilian, fiul eparhului cetății Efesului, împreună cu alți șase fii de boieri, toți ostași.

- Să fie prinși, puși în lanțuri și aduși la mine.

Slugile au îndeplinit porunca întocmai și până searacei șapte tineri erau la picioarele împăratului.

- Pentru ce ați nesocotit poruncile mele?

- Noi avem un singur împărat, pe Dumnezeu! Nu putem să te ascultăm și să aducem jertfă zeilor.

- Să li se ia centurile, căci nu sunt demni de onoarea de a fi soldați împărătești. Văzându-le însă tinerețea, a adăugat: Vă dau trei zile de gândire, pentru a vă întoarce pe calea cea bună.

Ajunși acasă, Maximilian, Iamvliu, Martinian, Ioan, Dionisie, Exacustodian și Antonin au luat aur și argint și în taină au împărțit săracilor, după care s-au sfătuit:

- Să plecăm din cetate.
- O părăsim în taină.
- Ne ascundem în peștera cea mare.
- Acolo ne putem ruga în liniște lui Dumnezeu, ca să ne dea putere să stăm bărbătește în fața tiranului.

Cum împăratul plecase cu treburi din cetate, au mers în taină în peșteră, unde se rugau neconținut pentru mântuirea sufletelor lor. Pe Iamvliu, cel mai tânăr dintre ei, l-au rânduit spre slujire, adică să meargă în cetate și să aducă cele de trebuință. El, mergând în cetate, își schimba hainele, îmbrăcând unele rupte și vechi, ca să nu fie recunoscut. Iar din banii pe care i-i dădeau frații, o parte îi împărțea săracilor, iar cu cealaltă cumpăra hrană. Și întreba în taină despre venirea împăratului.

După multe zile, venind în cetate după hrană, Iamvliu a văzut întoarcerea împăratului și a auzit porunca acestuia de a fi căutați cei șapte tineri și de a se pregăti întreaga cetate pentru a aduce jertfă zeilor, într-o mare sărbătoare.

Tânărul a alergat la frați în peșteră să le spună toate acestea. Auzind, s-au simțit cuprinși de frică și, căzând cu fața la pământ, s-au rugat lui Dumnezeu să aibă milă de dânșii. Seara au mâncat puțină pâine și s-au culcat, pentru a prinde puteri și a primi bărbătește tot ceea ce Dumnezeu va voi să le dea. Și, prin grija lui Dumnezeu, au căzut într-un somn ca de moarte.

În vremea asta împăratul pusese oșteni să-i caute. Și, negăsindu-i, a spus:

- Mi-e milă de acești tineri frumoși și de neam bun! Bănuiesc că s-au ascuns de frică. Dar bunătatea noastră împărătească este gata să-i miluiască, dacă se vor căi și se vor întoarce spre zeii noștri.

Boierii cei răi i-au zis însă împăratului:

- Nu jeli, împărate, pe acei tineri, căci după plecarea ta au împărțit mult aur și argint săracilor de pe ulițele cetății, după care s-au făcut nevăzuți. Dar ai putea pune la cazne pe părinții lor.

Crudului împărat i-a plăcut ideea de a mai chinui niște creștini, așa că a poruncit:

- Să fie aduși în fața mea părinții acelor tineri!

Și când părinții s-au înfățișat lui, împăratul i-a întrebat mânios:

- Unde sunt fiii voștri, cei ce ocărăsc pe zei? Spuneți adevărul!

- Nu știm, lumine!

- Nu știți, dar cine le-a dat aur și argint să miluiască prostimea?

- Singuri și-au luat, cunoscând rosturile casei.

- Mințiți și am să vă pun la cazne în locul lor!

- Milostive, de ce să ne omori? Nu noi i-am răzvrătit. L-au cunoscut pe Dumnezeu fără îngăduința noastră. Noi îți suntem credincioși și jertfim zeilor! După știrea noastră sunt în peștera cea mare din munte!

Aflând aceasta, împăratul i-a eliberat și a poruncit slugilor să astupe cu pietre intrarea în peșteră. Nu știau că prin grija Domnului cei șapte tineri erau într-un somn de moarte. Iar doi creștini tăinuți, dregători ai împăratului, Teodor și Rufin, au scris pătimirea și numele acestor șapte sfinți tineri pe două tăblițe de plumb și le-au închis într-un sicriș de aramă, pe care l-au pus între pietre la intrarea peșterii, zicând între dânșii:

- Când va voi Dumnezeu să cerceteze pe robii Săi, mai înainte de venirea Sa, se va cunoaște că au murit pentru Hristos, astupându-se în peșteră.

N-a trecut mult timp și împăratul a murit și după dânsul mulți alți prigoritori ai Bisericii și-au găsit sfârșitul. Apoi s-a mai scurs multă vreme și iată că în vremea domniei lui Teodosie cel Tânăr s-au găsit niște eretici, care ziceau că învierea morților, despre care însuși Hristos vorbise Apostolilor, este doar o minciună.

Ereticii spuneau că, după moarte, nu va fi oamenilor nici un fel de mângâiere, pentru că cei ce mor cu trupul mor și cu sufletul și amândouă pier... Teodosie și mulți alți creștini erau foarte mârniți și se rugau Domnului din tot sufletul să salveze sufletele ereticilor, arătându-le lor adevărul cel adevărat. Și Bunul Dumnezeu s-a îndurat de rugăciunile acestea și de sufletele creștinilor.

Un anume Adolie, care era stăpânul muntelui numit Ohlon, în care se afla peștera unde cei șapte tineri dormeau somnul cel de moarte, vrând el să facă un staul pentru oi, a pus slugile să ia pietre tocmai din cele cu care fusese astupată peștera, neștiind că acolo era o peșteră. Și astfel au făcut o gaură cât să treacă un om.

Și Domnul Iisus Hristos, Cel ce stăpânește viața și moartea și înviase pe Lazăr cel mort, a poruncit celor șapte tineri să învie. Sculându-se ca din somn, cei șapte tineri au făcut rugăciunea de dimineață. Hainele erau întregi, trupurile neschimbate, ba chiar înflorite de sănătate. Părea că adormiseră, ca orice om, seara și se treziseră dimineața. După rugăciune, au întrebat pe Iamvlii ce auzise în cetate. Și el a repetat:

- Ce v-am spus aseară vă spun și acum: împăratul a poruncit ca cetatea să fie gata pentru ceremonia jertfelor, iar pe noi ne caută slujitorii, pentru a ne sili să aducem și noi jertfă idolilor.

Și au zis tinerii:

- Fraților, să ne înfățișăm împăratului, ce stăm ascunși ca niște fricoși?
- Așa-i, să mergem în cetate și în văzul tuturor să mărturisim pe Domnul nostru Iisus Hristos!
- Să ne punem sufletele pentru El!
- Mergi, frate Iamvlii, să aduci pâine, află ce a mai poruncit împăratul și întoarce-te degrabă!

Acesta, ieșind din peșteră, a văzut pietrele și s-a mirat foarte tare și se gândea: „Ce-o fi cu pietrele acestea, că aseară nu erau...” Apoi, coborând muntele, a intrat pe ascuns în cetate, ca să nu fie recunoscut. Mergând prin cetate, a auzit mai mulți oameni jurându-se cu numele lui Hristos și iar s-a mirat: ieri nimeni nu îndrăznea să pronunțe numele lui Hristos și acum toți preamăresc pe Iisus! Poate nu sunt în Efes, ci în altă cetate. Și zidurile sunt altele, și oamenii sunt îmbrăcați în altfel de straie!

Atunci a întrebat un om:

- Ce cetate este aceasta?
- Efes, i-a răspuns acela.

Tânărul nu a crezut, ci mai mult s-a tulburat și și-a zis în sine: „Cu adevărat m-am rătăcit în altă cetate! Să cumpăr pâine și să plec degrabă.”

Așa că s-a apropiat de un negustor de pâine și i-a întins un ban de argint, cerând pâine. Negustorul a luat banul, l-a privit cu luare-aminte, apoi l-a arătat altui negustor, care a exclamat:

- Asta-i ban din vremea împăratului Deciu!

Atunci s-au apropiat și alți negustori, cercetau banul și-și șopteau la ureche:

- De bună seamă, tânărul acesta a găsit o comoară ascunsă demult!

Tânărul, văzându-i cum sușotesc, s-a temut să nu-l dea pe mâna slugilor împăratului și le-a zis:

- Puteți păstra banul, pentru că eu nu mai am trebuință de nimic!

Dar negustorii îl apucaseră de mâini, îl țineau în loc, zicându-i:

- Spune-ne, de unde ești și unde ai găsit comoara?
- Ne dai o parte să nu te spunem dregătorului!
- Dacă nu ne arăți locul, te dăm pe mâna judecătorului!

Iamvlii amuțise de uimire și privea pe rând chipurile schimbate de lăcomie ale negustorilor furioși. Îl țineau de brâu și de haină și strigau așa tare, că s-a strâns popor mult împrejur. Iar unul din negustori a strigat:

- Comoara nu se poate tăinui! Te vom pune la munci, de nu voiești să ne arăți locul!

Speriat, tânărul privea împrejur, nădăjduind să vadă un chip cunoscut, un vecin, tată, mamă sau măcar slugile casei. Dar nu recunoștea niciun chip. Și mai mult se mira că nu-l recunoștea nimeni, pentru că era fiul unor boieri de bază, cinstiți în cetate.

Și cineva din mulțime a zis:

- Este străin, căci nu l-am mai văzut niciodată!

Și mulțimea a hotărât să-l ducă la dregătorul cetății, care tocmai stătea de vorbă cu episcopul Ștefan. Pe drum Iamvliih continua să se uite, poate va cunoaște vreun chip, dar în zadar. Ajuns în fața dregătorului, acesta l-a întrebat:

- Unde este comoara pe care ai găsit-o?

- Nu știu despre nici un fel de comoară! Acest ban îl am din averea părinților mei. Și mă minunez de unde mi-a venit năpasta asta!

- De unde ești de fel?

- Din această cetate...

- Al cui fiu ești? Oare este cineva care te știe și poate depune mărturie pentru tine?

Tânărul a înșirat numele părinților, bunicilor și moșilor săi, dar nimeni nu auzise de ei.

- Nu spui adevărul, pentru că spui nume străine și neobișnuite, de care niciodată n-am auzit.

- Martor mi-e Dumnezeu! a strigat tânărul cu disperare. Nu mint, spun adevărul adevărat!

- Nu huli! Căci nu te putem crede! Banul e de pe vremea împăratului Deciu, care a domnit cu mai bine de două sute de ani în urmă. Deși n-ai treizeci de ani, tu vrei să amăgești bătrânii Efesului. Te voi arunca în temniță, îți voi da bătăi multe, până vei mărturisi.

Mirat foarte, Iamvliih a căzut în genunchi și a spus dregătorului:

- De bună voie am să spun orice mă întrebați după ce-mi veți răspunde la o întrebare: împărat este Deciu?

- Nu, fiule, împăratul pe care l-ai numit a murit de două sute de ani. Acum împărat este dreptcredinciosul Teodosie.

- Atunci, cinstiți dregători, rogu-vă, urmați-mă, să vă arăt peștera din muntele Ohlon, unde s-au ascuns frații mei de frica prigonirii împăratului Deciu. Dar ce nu înțeleg cum se face că aseară, chiar eu, cu ochii mei, am văzut pe împăratul Deciu intrând în cetatea Efesului.

Episcopul a înțeles că Dumnezeu vrea să le descopere ceva și a zis:

- Să mergem cu dânsul, pentru că Dumnezeu, vrând să ne descopere o taină, o face prin mijlocirea acestui tânăr!

Au mers cu alai mare, vestea răspândindu-se și mul-țime de popor venind împins de curiozitate și au ajuns la peșteră, unde, căzând o piatră mai mare, au descoperit sicriul de aramă pecetluit cu două peceti de argint. Episcopul și judecătorul au deschis sicrișul, au găsit două tăblițe de plumb, pe care era scris: „Aceștia se numesc: Maximilian, fiul eparhului, Iamvliih, Ioan, Martinian, Dionisie, Exacustodian și Antoniu. Ei s-au ascuns în peștera aceasta, care din porunca lui Deciu astupându-se, au sfârșit în ea mucenicește acești sfinți tineri, care pentru Hristos au murit!” Cu toții s-au mirat și au preamărit pe Dumnezeu. Apoi, au intrat în peșteră, unde au găsit pe tineri stând cu fețele luminate de o sfântă lumină și de darul lui Dumnezeu.

Episcopul a scris împăratului despre acestea, cerându-i să trimită niște bărbați cinstiți, care să vadă minunea. Însuși împăratul a venit la Efes, a văzut pe tineri, i-a îmbrățișat și a spus:

- Privindu-vă, văd pe Iisus Hristos înviind pe Lazăr din mormânt. Dumnezeu a voit să ne arate și să ne adeverească prin voi învierea morților!

Iar Sfântul Maximilian i-a răspuns:

- Împărăția Cerurilor va fi a ta, pentru credința ta cea adevărată. Să crezi, că pentru tine ne-a înviat Dumnezeu, ca dovadă a învierii celei de obște!

Șapte zile a stat împăratul cu dâșii, slujindu-le și folosindu-se de vorbele lor cele înțelepte. Apoi i-a văzut așezându-se la pământ și plecându-și capul în somnul morții. A plâns mult împăratul, după care a poruncit să se facă șapte racle de argint, împodobite cu aur, în care să se pună trupurile sfinților. În noaptea aceea sfinții s-au arătat împăratului în vis, rugându-l să-i lase să se odihnească pe pământ. Împăratul s-a supus și, făcând multe milostenii, s-a întors la Constantinopol. Amin.

NUMELE DE BOTEZ – MIJLOC DE CINSTIRE A SFINȚILOR

Lihor Alemănuța, profesor de religie

În Biserica Ortodoxă, cinstirea sfinților se face și prin atribuirea unor nume de sfinți copiilor la Botez. „Încă de la întemeierea Bisericii, creștinii au înțeles că sfinții pot fi cinstiți nu numai prin acte cultice, ci și prin purtarea numelor lor [...] din generație în generație, creștinii ortodocși au păstrat cu sfințenie tradiția cinstirii sfinților”. (Drd. Nedejde Radu Iustin, *Forme ale cinstirii sfinților...*, p.203)

Din nefericire, în contextul secularizării, această tradiție este una dintre problemele sensibile ale zilelor noastre. De aceea, preotul are datoria de a sfătui/îndemna părinții și nașii pentru alegerea unui nume creștin, arătând că „în mod deosebit, sfântul al cărui nume s-a primit la botez, stă în preajmă. Numele exprimă o uniune, un fel de rudenie întemeiată pe dragoste. De aceea, ziua onomastică este mai importantă decât cea de naștere: ea semnifică legătura cu Biserica cerească, este sărbătoarea sufletului, pe când nașterea este legată de cele ale trupului”. De asemenea, este important de știut că „sfântul al cărui nume îl purtăm este pentru noi nu numai un patron și ocrotitor, ci și un model de urmat, un permanent imbold spre viețuire creștinească”.

Referitor la punerea numelui copiilor, nașii și părinții trebuie să știe că omul are un singur nume, întrucât are un singur suflet, este o singură persoană. Faptul de a da două, trei sau mai multe nume este unul nepotrivit concepției creștine autentice. Copilul primește un singur nume, de sfânt, care-l păstrează ca pe un dar de preț până la înfățișarea înaintea lui Hristos. Numele garantează originalitatea, singularitatea, unitatea și unicitatea unei persoane. Importanța numelui pentru o persoană și îndemnul ca acest nume să fie ales dintre numeroasele nume de sfinți reiese și din strânsa legătură dintre persoană și numele pe care aceasta îl poartă. „Prin adoptarea numelor sfinților la Botez, sfinții devin modele de viață și totodată patroni, protectori sau ocrotitori ai persoanelor respective, precum și stimulente spre imitarea lor în viață. Așa se explică frecvența numelor sfinților celor mai populari și mai venerați, ca nume patronimice în onomastica tuturor popoarelor creștine și mai ales la români”. (Pr. Ene Braniște-Ghenadie Nețoiu-Gheorghe Neda, *Liturgica Teoretică*, Editura Credința noastră, București, 1997, p. 213)

D’ALE NOASTRE...

S-a încheiat un an școlar frumos și bogat în activități școlare și extrașcolare. Parcă, anul acesta, ne-am străduit mai mult și ne-au reușit mai multe.

Bineînțeles că cele mai deosebite momente au fost cele petrecute împreună, iar cele mai reușite activități au fost tot cele pe care le-am construit împreună. Când spun „împreună”, mă refer la NOI: elevi, profesori, părinți.

Am învățat lucruri noi, am adăugat multe cunoștințe în bagajul nostru școlar, pregătindu-l mai bine pentru călătoria prin viață, am preluat atitudini pozitive și am conturat comportamente demne de oameni pregătiți să înfrunte obstacolele vieții. Am râs, am dansat, ne-am adunat premiile, am așteptat cu emoție rezultatele simulărilor, ale concursurilor, ale examenelor. Ne-am bucurat pentru ceilalți și ne-am propus să facem mai multe anul următor.

Cu multă emoție în suflet, ne-am luat rămas bun de la o altă generație de elevi. Am re trăit pentru o oră amintirile din cei patru ani gimnaziali și ne-am promis că vom păstra în suflet lucrurile frumoase care ne-au făcut să fim mai buni și mai înțelegători, mai pașnici, mai toleranți și mai înțelepți. Tot cu fiori în inimă, am anunțat pe cei mai silitori elevi la premiera ce aduce laolaltă profesori, elevi și familii într-o curte ce pare din ce în ce mai încăpătoare.

Citiți cu atenție ce s-a întâmplat pe la noi, prin școală! Da, cu siguranță că nu am reușit să aducem la lumină toate minunățiile petrecute la serbări și la alte concursuri, la atâtea și atâtea activități ce au vizat dezvoltarea armonioasă a elevilor, dar putem încerca și mai mult la anul.

Ne place să credem că toți copiii ce trec prin băncile școlii noastre vor deveni, într-o bună zi, ca într-un basm frumos, nespus și nescris, fluturi ce vor zbura peste locuri misterioase, dar plăcute. Noi, cei mari, le vom urmări zborul lin și frumos, îi vom vedea, vom zâmbi, vom înțelege și ne vom aminti: o pată din frumusețea lor a fost, odată, formată aici, pe plaiul școlii noastre.

COMPETIȚIE ȘI SUCCES

Radu Marcela, profesor învățământ primar

An de an, din 1995, în județul Covasna, la nivelul ciclului primar de învățământ se organizează cele două etape (zonală și județeană) ale **Concursului Interdisciplinar al elevilor de clasa a IV-a**, concurs care presupune rezolvarea unor probleme din domeniul tuturor ariilor curriculare.

În acest an școlar, etapa zonală - Zona Întorsura Buzăului - s-a desfășurat la Școala Gimnazială din comuna Barcani în data de 21 iunie 2018. Au participat 9 echipaje din școlile zonei. Printre acestea s-a aflat și echipajul „Let's get smart”, echipaj aparținând Școlii Gimnaziale „Mihail Sadoveanu” din Întorsura Buzăului, alcătuit din următorii elevi ai clasei a IV-a C: DIMA ADRIANA MARIA, GĂITAN DARIA MARIA, MITROFAN MIRUNA ȘTEFANIA, BOTA ZOSIMA și BULARCA GEORGE RAREȘ. Acești copii frumoși, harnici și cu mult potențial în toate domeniile, sunt elevii mei și au fost cei care s-au clasat pe primul loc!

Mare a fost bucuria, dar și responsabilitatea, următoarea etapă, cea județeană, presupunând probe cu un grad ridicat de dificultate. Așadar, pe 8 iunie 2018 s-a desfășurat Etapa județeană a Concursului Interdisciplinar al elevilor de clasa a IV-a la Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” din Întorsura Buzăului. Au participat cinci echipaje reprezentând zonele din județ, respectiv Zona Covasnei, Zona Sfântu Gheorghe, Zona Târgu Secuiesc, Zona Baraolt și Zona Întorsura Buzăului. A fost o luptă dificilă, cu încordare și emoții multe, se confruntau cei mai buni 25 de elevi de clasa a IV-a din județ!

După ultimele probe, cea de îndemânare și cea sportivă, la apogeul emoțiilor, toate echipajele așteptau concluziile. Din nou bucurie mare! Echipajul „Let's get smart” de la „Mihail Sadoveanu” a obținut 92 de puncte, cu un avans de 6 puncte față de Echipajul Școlii „Avram Iancu” din Covasna!

„Let's get smart” a obținut locul I, elevii clasei a IV-a C din școala noastră, fiind cei mai buni din cei buni, acest concurs reprezentând nivelul de competiție cel mai înalt la care se poate ajunge! Vă felicit, dragii mei, și vă doresc succes pe mai departe, am încrederea și convingerea că veți fi mereu în frunte!

CLUBUL DE LECTURĂ ARTHUR, EDITURA ART

PROGRAMUL „CĂRȚI PENTRU CLASA MEA”

Editura Arthur a inițiat un program prin care cadrele didactice implicate au realizat o bibliotecă a clasei. Elevii au posibilitatea de a împrumuta cărți cu autori moderni din literatura română și din literatura universală și cu titluri dintre cele mai captivante și mai actuale.

În fiecare lună, Editura Arthur a trimis câte un set de cărți ce vizează mai multe domenii de interes, marcate cu diferite culori: classic – galben, funny – verde, history – violet, smart – albastru, fantasy – portocaliu. Astfel, copiii așteaptă cu sufletul la gură titlurile clubului de lectură și entuziasmați, încep și continuă să citească. Datorită acestui program, se poate afirma că elevii par mai interesați de lectură și solicită mai mult cărți pentru a citi. Așadar, cafenelele literare din cadrul orelor de română sunt solicitate și așteptate cu mai multă încântare de către copii. Au intrat într-un soi de joc al lecturilor, competiția fiind una constructivă.

ARTĂ. SUFLET. BUCURIE.

CONCURSUL NAȚIONAL „ȘCOALA MEA PE PRIMUL LOC!” ARTĂ.CULTURĂ ȘI-O POVESTE...PROMOVEAZĂ-ȚI ȘCOALA PRIN TALENTUL TĂU!, EDIȚIA A IV-A, 2017-2018, BRAȘOV, ROMÂNIA

Concursul Național „Școala mea pe primul loc!” ne-a oferit contextul ideal de a spune povestea școlii noastre, Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Întorsura Buzăului. Împrumutând puțin din talentul scriitoricesc sadovenian, ne-am străduit să creăm un fir epic cu eroi școlari, cu un spațiu real, ușor de identificat, „polul frigului” în România și cu un timp ancorat într-un prezent perpetuu.

Povestea școlii noastre are un titlu sugestiv „Artă. Suflă. Bucurie.” și invită pe cei din jur la călătorii nebănuite, pline de mistere literare, muzicale, plastice, geografice etc. Aceasta poveste este una deosebită, deoarece e relatată de cei mai iscusiți povestitori, elevi și profesori, și conține cuvinte cu tâlc, note muzicale, pași de dans, picturi inedite și, cel mai de seamă element, emoții ce vin din suflete bune, sincere și zâmbitoare.

Participarea la acest concurs ne-a oferit oportunitatea de a cunoaște oameni frumoși și situații educative, de a ne cunoaște mai bine între noi, „locuitori” ai aceluiași spațiu cultural-școlar, și de a ne cunoaște pe noi înșine mai mult pentru a putea prinde aripi și a înălța zboruri către alte orizonturi ale cunoașterii, artei și talentului.

Și iată am primit cununa premiului al II-lea care va aduce școlii o sumă de 1500 de lei cu care vom reuși să reînnoim lucruri ce vor face ca viața la școală să fie mai bună și mai frumoasă! Coordonatorul proiectului, doamna Pisău Diana, profesor învățământ primar, a făcut ca un vis să devină realitate.

PROIECTUL „LET’S GET GREEN!”

Let’s Get Green! Cursa pentru un viitor verde începe acum.

Un proiect prin care școlile din România pot câștiga o transformare completă de 15 000 euro în cea mai amplă campanie națională de educație ecologică. După 3 ani de campanii de educație în regiunea Dunării, inițiativa Let’s Do It, Danube! cucerește în 2017 întreaga România.

Proiectul invită elevi, profesori și părinți din toată țara să se implice în cea mai amplă campanie națională de educație ecologică. Mai exact, dorim să împărtășim cu elevii și părinții care ne vor fi parteneri în această campanie, cunoștințele și experiența noastră despre protejarea mediului și despre colectarea selectivă.

Tot prin acest proiect ne mai dorim să tragem și un semnal de alarmă: Locul multora dintre deșeuri nu este la groapa de gunoi, ci la reciclare. Și nu în ultimul rând, dorim să încurajăm voluntariatul pentru toate vârstele

Anul acesta, proiectul va consta tot într-o competiție destinată școlilor din toată țara, desfășurată pe baza unei platforme online, unde școlile vor putea încărca toate materialele create. Școlile vor putea realiza diverse tipuri de activități, care vor primi apoi punctaje pe baza unui regulament comunicat:

- training eco pentru profesori;
- training eco pentru copii;
- concurs de colectare selectivă;
- curățenie în comunitate.

SĂPTĂMÂNA „ȘCOLA ALTFEL!”

Bobeș Luminița, profesor de istorie-geografie

În fiecare an școlar există o săptămână cu activități diferite, pe care toți o cunoaștem sub o denumire foarte simplă: „Altfel!” Chiar dacă denumirea este comună, ea pare a avea o semnificație deosebită, deoarece oferă posibilitatea fiecărei școli de a se distinge, de a realiza altfel de activități care să-i singularizeze, să exprime „personalitatea” școlii.

În perioada 23-27 aprilie 2018, școala noastră a organizat activități dintre cele mai interesante. Fiecare zi a săptămânii a pus în valoare câte un aspect al școlii, dar, mai mult, un aspect pragmatic, care a făcut ca școala să aducă o contribuție majoră în viața elevilor.

Concursul de dans „Campionatul prieteniei” Cele 15 clase primare ale școlii noastre s-au mobilizat de dimineață pentru buna desfășurare a activității. Fetele au avut parte de un festival de dans pe clase, unde au dat dovadă de talent, muncă în echipă, coordonare și nu în ultimul rând de un interes uriaș față de activitățile sportive. Băieții s-au întrecut într-un campionat de fotbal pe clase, dovedind corectitudine, fair-play, muncă în echipă și nu în ultimul rând respectul față de ceilalți. A urmat sistematizarea emoțiilor, sentimentelor prin transcrierea trăirilor, a mesajelor pe baloane. Acest lucru l-au făcut atât cadrele didactice participante, cât și copiii. Mesajele au fost simple, dar profunde: „corectitudine”, „respect”, „fairplay”, „frumos”, „iubire”, „sport și sănătate”, „talent”,

„muncă”etc., după care, în fredonarea unei melodii cunoscute de toți copiii, am înălțat toate aceste mesaje și am acordat diplome copiilor pentru muncă și comportamentul lor de sportivi.

Prin activitățile complexe desfășurate la școala noastră au vizate toate domeniile vizate de programul Școala Altfel.

Domeniul cultural – Excursia la Cazanele Dunării - Sibiu, Hațeg – Sarmisegetuza Ulpia Traiana, Mănăstirea Prislop-Lupeni - Mănăstirea Tismana - Orșova- Cazanele Dunării și retur.

Excursia la București – Muzeul Antipa, Muzeul Cotroceni, Palatul Parlamentului (clasele a IV-a)

Clasele a II-a au vizitat Brașovul vechi.

Clasele a III-a au fost la Muzeul Carpaților Răsăriteni.

Domeniul artistic: toate clasele au pregătit un moment de dans. Sub îndrumarea profesorilor, elevii au pictat tricouri, pantaloni, au confecționat portofele, geți din materiale textile diverse. S-au pictat mai multe pietre decorative care au devenit părți componente ale rondurilor cu flori. S-au realizat ceșcuțe decorative din cauciucuri.

Domeniul sportiv a avut rezervat câte o zi din programul Școala Altfel, în cadrul căreia s-au organizat campionate de fotbal pentru ambele cicluri, campionatul de dans, parcursurile aplicative.

Domeniul educație pentru sănătate și stil de viață sănătos a fost atins prin activitățile desfășurate sub îndrumarea diriginților în Ziua artei culinare și Ziua naturii - Picnic în mijlocul naturii și drumeții în împrejurimile orașului Întorsura Buzăului și ale comunei Vama Buzăului: Mănăstirea de la Valea Mare, Cascada Urlătoarea, Valea Zimbrilor.

Domeniul educație ecologică și protecția mediului, abilități de viață a fost cuprins atât de activitățile din Ziua Naturii, cât și de activitatea de amenajare a curții școlii și plantare de flori în jardiniere confecționate din pet-uri.

Domeniul consiliere și orientare a fost atins prin implicarea coordonatorilor de clase în toate activitățile și cu precădere de activitatea **Biblioteca Vie-perspective pentru viitor**. Acest proiect educațional „**Biblioteca Vie - perspective pentru viitor**”, aflat la a III-a ediție la nivelul claselor V-VIII. Încercând să construim un program adaptat nevoilor și curiozităților elevilor școlii noastre, am găsit o modalitate de a le trezi acestora interesul pentru anumite domenii și pentru a-i

motiva să caute detalii și să pună întrebări referitoare la informațiile primite. Dorim, de asemenea, prin realizarea acestui eveniment să îi motivăm pe elevi să facă alegeri bazate pe un temei solid și să le insuflăm dorința de a-și continua studiile astfel încât să își atingă scopurile și să construiască pe baza alegerilor o carieră de succes. La eveniment au participat: â Gelu Bularca în calitate de inginer silvic și manager Ocolul Silvic Buzăul Ardelean; Baciú Ioan în calitate de inginer cadastru, măsurări topografice; inginerul mecanic Zărnescu Ionuț; Cârliș Valentin în calitate de comisar poliție; Bularca Nicolae în calitate de inspector de asigurări; Stroie Alexandru în calitate de director al sucursalei Raiffeisen Bank Întorsura Buzăului; Tohănean Rareș - ing. IT- București; Tohănean Cristina- psiholog, logoped - București; Boian Nicolae în calitate de inginer mecanic; Ungureanu Teodora în calitate de inițiator al proiectului, studentă la jurnalism în cadrul Universității București și fotograf, freelancer.

Proiectul „Biblioteca Vie” a oferit posibilitatea atât elevilor, cât și a profesorilor de a descoperi alte dimensiuni ale profesiilor. Oameni din diferite domenii au fost invitați în fața elevilor și cadrelor didactice pentru a dezvălui aspecte cunoscute sau mai puțin cunoscute ale meseriilor pe care aceștia le practică de ani de zile. Puși sub lupa atentă a copiilor, invitații au fost puși în situația de a răspunde întrebărilor pline de curiozitate. Curiozitatea a depășit și granița copilăriei și cadrele didactice s-au regăsit colindând pe coridoarele atâtor domenii: apărarea națională, asigurări, silvicultură, mecanică, medicină veterinară, stomatologie, medicină, informatică, psihologie etc. și au descoperit lucruri deosebite. Întrebările puse de copii au reușit să aducă zâmbete, râsete și chiar lacrimi de bucurie. Cu multă încântare, profesorii au văzut copiii mulțumiți, încântați, curioși, fericiți. O activitate reușită este o activitate care se încheie cu multe zâmbete.

TALIS 2018

Participarea online a profesorilor din învățământul gimnazial

Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) a realizat un studiu numit TALIS 2018 (Studiu Internațional privind Procesul de Predare - Învățare) care oferă cadrelor didactice, profesori și directori din România și din alte 40 de țări, posibilitatea de a aduce o contribuție la analiza educației și la dezvoltarea politicilor specifice.

Centrul Național TALIS – Centrul Național de Evaluare și Examinare România a organizat în perioada 1-31 martie 2018 participarea unui eșantion de profesori și directori la un studiu online.

Cadrele didactice sunt puse în situația de a oferi o serie de informații despre diferite aspecte ale activității didactice prin completarea unui chestionar online. Aceste aspecte vizează: formarea profesională de care au beneficiat profesorii, principiile și practicile pedagogice ale acestora, evaluarea activității didactice, feedbackul și recunoașterea primite pentru activitatea acestora. Conducerea și administrarea școlii și condițiile școlii.

În cadrul studiului TALIS se urmărește prezentarea unor practici educaționale din toate țările participante.

ELEVII CLASELOR A VIII-A ÎȘI IAU ZBORUL CĂTRE ALTE CULMI ALE CUNOAȘTERII

Iată-ne la finele unei alte generații, iată-ne la sfârșit de gimnaziu, iată-ne la capăt de drum, un drum parcurs împreună, un drum cu multe sușuri și coborâșuri de tot felul. Fiecare clasă a reușit să fie o clasă de oameni care au adoptat, pe rând, alți și alți copii...și, după cum bine spunea unul dintre elevi în spirit de glumă, s-au infiltrat atât de bine în echipa unei clase...

E adevărat că nu au fost cei mai buni prieteni, dar cred că au reușit să fiți foarte buni colegi. Acest lucru s-a demonstrat în situațiile în care au intrat în bucluc, dar dirigintele nu a aflat nimic și, mai ușor sau mai greu, au rezolvat problema.

Ce diriginte nu își dorește ca elevii lui să fie cei mai cuminți copii, cei mai ascultători și cei mai harnici?! Ce profesor nu ar fi mândru de reușitele școlare ale elevilor săi sau de acțiunile pline de inițiativă ale acestora în activități școlare și extrașcolare?! Cu cât entuziasm își așteaptă fiecare diriginte, fiecare profesor elevii în clasa a V-a. Are o mulțime de gânduri mărețe, ar escalada toți munții cunoașterii cu ei... Poate nu au câștigat premii, nu au învățat împreună atâtea câte și-ar fi dorit, dar au descoperit lucruri importante legate de viață. Au trecut prin atâtea împreună încât ar putea scrie multe povești, dar, cu siguranță, ar putea descoperi multe adevăruri...că numai ei, elevii, știu câte trăsniți au mai făcut și câte au fost trecute sub codul tăcerii...sau ar putea crea broșuri cu glume și vorbe de duh...că tare pricepuți mai sunt la astfel de lucruri!

Poate nu au reușit profesorii să îi învețe așa cum trebuia sau așa cum ar fi vrut, dar cu siguranță că ei au învățat foarte multe de la ei...Au învățat că se poate trece peste greutăți mari ale vieții și să rămâi cu fruntea sus. Au învățat că poți zâmbi și că poți râde chiar dacă uneori ceva te doare în adâncul sufletului. Au învățat că nu întotdeauna sensibilitatea și bunătatea oamenilor stau chiar la vederea oricui. Au descoperit cu voi și lângă voi, puterea gândului și bucuria de a fi celuilalt alături.

Cel mai important este că, la final, elevii rămân copii dragi sufletului oricărui profesor, niște copii ce cunosc respectul față de oameni.

PLATFORMA MQUEST

La inițiativa domnului inginer IT, Tohănean Rareș și a doamnei psiholog principal, Tohănean Cristina Angela, ambii din București, a luat ființă platforma de matematică pentru elevii de gimnaziu, mquest.ro.

Autorii lecțiilor de matematică, Morar Elena și Morar Mircea, cu sprijinul colegilor din Catedra de Limbă și Comunicare, Matei Daniela, Stroie Adela, Nițu Ioana, Bularca Georgiana și Meleacă Angelica, care au făcut ca lecțiile să aibă un limbaj adecvat, coerent și concis pentru elevul de gimnaziu, au contribuit la bazele acestor platforme de un interes major pentru elevul aflat la început de drum în sfera matematicii.

Platforma a fost realizată în colaborare cu parteneri precum: Editura Corint, Mind Factory, Gazeta Matematică, Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” și Fundația „Salvați Copiii” și are ca obiectiv oferirea unor aspecte mai captivante ale noțiunilor de matematică, care îl pot face pe elev mai interesat, mai activ și mai prezent în timpul orelor de matematică. Autorii platformei consideră că filmele pot avea o contribuție extraordinară la înțelegerea matematicii, făcând informația mult mai accesibilă. Mintea elevilor este „obișnuită cu acest stimul și cu ritmul rapid indus de filmele pe care ei le urmăresc zilnic pe diferite dispozitive.”, declară domnul Tohănean Rareș. Bineînțeles că toate exercițiile propuse sunt adaptate la programele școlare în vigoare.

Platforma pune la dispoziția utilizatorilor filme cu lecții, filme cu exerciții aplicate din domeniul matematicii. Utilizarea platformei în timpul orelor de curs de către profesorii de matematică este gratuită.

PROIECTUL EDUCAȚIONAL „FOLCLOR, TRADIȚII ȘI PRIETENII”

Doamna Ilie Atena, profesor la Școala Gimnazială Petrești, a inițiat un proiect educațional intitulat „Folclor, tradiții și prietenii”, proiect ce îmbină armonios trei dimensiuni ce pot pune în valoare școala.

Proiectul se bazează pe schimbul de experiență cu unități școlare implicate: Grădinița Nr. 98 „Mugurel” Chișinău, Școala Gimnazială Lunca Priporului, Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Întorsura Buzăului, Grădinița „Prichindel” Întorsura Buzăului, Parohia Ciumernic, Școala Gimnazială Valea Mare, Grădinița cu Program Normal Mănești, Grădinița cu Program Normal Voinești, Grădinița cu Program Prelungit Nr. 26 Brașov, Liceul Teoretic „Radu Vlădescu” Pătârlagele.

Acest proiect se desfășoară pe trei ani și vizează susținerea unor activități școlare și extrașcolare pentru a realiza un schimb de experiență între cadrele didactice din ciclul preșcolar, ciclul primar și ciclul gimnazial. Cadrele didactice implicate s-au întâlnit și au participat la activități ce au ca scop îmbunătățirea activității didactice a celor implicați. Proiectul a fost avizat de I.Ș.J. Dâmbovița cu nr. 335/13.01.2017.

În luna iunie 2018, școala de la „polul frigului” a găzduit activitățile proiectului și sălile de clasă ale școlii, mai tăcute decât altădată, au deschis ușile pentru a-și primi cu onoare invitații. Ne-am cunoscut mai bine, ne-am ascultat, am discutat și am descoperit multe lucruri noi sau identificat aspect noi ale unor lucruri știute.

Astfel, putem spune că proiectul a adus lecții noi pentru profesori „vechi”. Chiar dacă vocile elevilor nu au răsunat pe coridoare și în clase, fiecare dintre profesori a avut în minte obiectivele ce vizează dezvoltarea armonioasă a acestora, motivarea elevilor pentru activitatea școlară.

EMOȚII „OLIMPIADICE”

Meleacă Angelica, profesor de limba română

În fiecare an școlar, mă ambiționez mai mult și încerc din răputeri să văd cât mai multe zâmbete de reușită ale elevilor mei. Sunt ani când zâmbetul pare cumva încremenit în colțul gurii, pentru că laurii nu vin mereu pe măsura muncii noastre, profesor-elevi; dar asta nu mă face să fiu mai puțin dâră anul următor.

Iată-mă la începutul anului școlar 2017-2018, pregătită să mut munții cu copiii mei care vin cu forțe proaspete din vacanță. Am dat startul și la linia de pornire am fost într-un număr destul de mare. Cum competiția a fost acerbă, după prima rundă locală a olimpiadelor și concursurilor școlare au rămas mai puțini, dar nu a însemnat că trebuie să muncim mai puțin. Dragii mei elevi, vă mulțumesc că ați fost pe baricade! Știu că nu toți ați reușit să obțineți premii sau mențiuni, dar apreciez enorm că ați fost serioși, că ați încercat, că nu ați abandonat și că m-ați ascultat. Sunt mândră de voi, clasa a V-a C, clasa a VI-a B, clasa a VII-a B și clasa a VIII-a B! Cum aș putea să nu apreciez eforturile voastre?! Clasa a V-a C, sunteți mici, la început de drum, ați evoluat și cu mai multă încredere în forțele proprii și cu mai multă atenție, veți fi mai buni! Clasa a VI-a B, sunteți cei mai harnici copii și am lucrat cu atâta drag cu voi! Clasa a VII-a B, ați luptat și v-ați străduit și sigur succesul vostru va veni! Clasa a VIII-a B, ați reușit să vă descurcați cu atâtea solicitări de olimpiade, concursuri și simulări, încât nu am cum să vă cer mai mult!

După runda următoare, cea județeană, unii s-au oprit pe podium sau un pic mai jos și doar doi au reușit să zboare către runda națională. Bravo, Ciulei Teodor, clasa a VI-a B! Ai obținut punctaj maxim la proba orală a Olimpiadei de Lima și Literatură Română, în condițiile în care numai noi știm de bagajul prea mare de emoții și de tracul exprimării orale. Ai reușit mai mult decât pot vedea alții! Bravo, Secelean Larisa, clasa a VIII-a B, fata mea talentată! Premiul Special la etapa națională a Concursului de Cultură și Spiritualitate Românească este doar o simplă recunoaștere. Știu câte poți face tu, trebuie doar tu să îți dorești și să iei atitudine.

Sunt mândră de voi, dragii mei! Mă bucur pentru voi, mă bucur cu voi și vă aștept anul următor, mai plini de îndrăzneală, de dorință și cu mai multă încredere și putere de muncă. Eu nu mă dau bătută ușor și voi fi pregătită pentru cursele concursurilor și nădăjduiesc că vom prinde cât mai multe runde cu cât mai mulți elevi.

Vă aștept cu drag!

Cuprins

CUVÂNT ÎNAINTE	5
D’ALE ELEVILOR	6
NASTURII EXCURSIONIȘTI	7
STRADA SENTIMENTELOR.....	7
SUNT UN FULG DE NEA.....	8
DIN PĂDURE.....	8
POVESTEA MACILOR	8
NASTURII EXCURSIONIȘTI	9
MAȘINA TIMPULUI	10
ALEARGĂ, NU TE OPRI!	11
O RAZĂ DE SPERANȚĂ.....	12
CEA MAI VESELĂ SĂRBĂTOARE A NOASTRĂ.....	13
IARNA	14
O NOAPTE DE VIS.....	14
CĂLĂTORIA PE PUNTEA CURCUBEULUI	15
D’ALE PROFESORILOR	16
METODE ȘI TEHNICI INOVATOARE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE	
LA LIMBA ENGLEZĂ	17
ROLUL PROFESORULUI ÎN DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR LA ACTIVITĂȚILE	
DE PREDARE - ÎNVĂȚARE - EVALUARE	18
PREZENTAREA CONCEPTELOR DE CONȚINUT AL EDUCAȚIEI ȘI DE CURRICULUM	19
PARTICIPAREA LOCUITORILOR DIN ZONA BUZAIELOR LA PRIMUL RĂZBOI MONDIAL ȘI	
LA MAREA UNIRE	20
DESPRE EMINESCU.....	21
DE CE SĂ NE JUCĂM?.....	23
MITUL „DRACULA”	25
SCENETĂ RELIGIOASĂ: CEI ȘAPTE SFINȚI TINERI DIN EFES.....	28
NUMELE DE BOTEZ – MIJLOC DE CINSTIRE A SFINȚILOR	32
D’ALE NOASTRE	32
COMPETIȚIE ȘI SUCCES.....	34
PROGRAMUL „CĂRȚI PENTRU CLASA MEA”	35
ARTĂ. SUFLET. BUCURIE.....	35
PROIECTUL „LET’S GET GREEN!”	37
SĂPTĂMÂNA „ȘCOLA ALTFEL!”	37
TALIS 2018.....	39

ELEVII CLASELOR A VIII-A ÎȘI IAU ZBORUL.....	40
PLATFORMA MQUEST	40
PROIECTUL EDUCAȚIONAL „FOLCLOR, TRADIȚII ȘI PRIETENII”	41
EMOȚII „OLIMPIADICE”	42

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Meleacă Angelica, coordonator

Bularca Liliana

Popica Maria

Lihor Alemănuța

Preda Anca

Bularca Georgiana

Radu Marcela

Bobes Luminița

Bocârnea Ionela

Cernica Agnes

COLABORATORI

Tohănean Ioan - Cristian

Oagă Lavinia